

ἔχων ἡμέρας Τριάκοντα

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 13 καὶ ἡ νύξ ὥρας 11

1. † ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ. Μαρίας ὁσίας τῆς Αἰγυπτίας († 522)· Γερωντίου καὶ Βασιλείδου μαρτύρων. Ἦχος α΄, ἔωθινὸν θ΄ (τυπικὸν Τριωδίου §§54-56).

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτίκιον «Τὸ προσταχθέν» κοντάκιον «Τῆ ὑπερμάχῳ».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 6, τοῦ Τριωδίου προσόμοια 3 εἰς 4, Δόξα, «Ἐθαυματούργησε, Χριστέ... ὅθεν τὸ ἀσθενὲς τῆς φύσεως ἀπορριψαμένη...», Καὶ νῦν, «Τὴν παγκόσμιον δόξαν».

Εἰσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Τριωδίου «Τὰ τῆς ψυχῆς θηρεύματα», Καὶ νῦν, «Ὡ θαύματος καινοῦ».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», Δόξα, «Ἐν σοί, μήτερ, ἀκριβῶς», Καὶ νῦν, «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὰ κατανυκτικὰ τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε».

Εἶδησις. Κατὰ τὴν παροῦσαν ἑβδομάδα, ε΄ τῶν νηστειῶν, θὰ τελεστοῦν δύο θ. λειτουργίαι προηγιασμένων δώρων, τῆ Τετάρτη καὶ τῆ Παρασκευῆ.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτικά. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῶν δύο στιχολογιῶν (ἀλλ' εἰς τὸ Καὶ νῦν τῆς α΄ στιχολογίας τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀναστασί-

μου ἀπολυτικίου «*Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι*»). Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (θ') μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ· μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν, τὰ ἰδιόμελα «*Τῆς μετανοίας*» κ.λπ., ὡς συνήθως ἐν τῷ Τριωδίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρωμῶν καὶ οἱ δύο τοῦ Τριωδίου (μετὰ στίχων ὁ α' «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*», καὶ ὁ β' «*Ἁγία τοῦ Θεοῦ*»)· ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ὁσίας, τὸ μεσώδιον κάθισμα καὶ τὸ θεοτοκίον· ἀφ' ς' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, τὸ συναξάριον καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Ἀνοιξω τὸ στόμα μου*»· «*Τὴν τιμωτέραν*», «*Ἄπας γηγενῆς*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἄγιος Κύριος*», τὸ θ' ἀναστάσιμον, τῆς ὁσίας «*Υπόδειγμα μετανοίας*» καὶ θεοτοκίον «*Ὁ γλυκασιμὸς τῶν ἀγγέλων*».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ [κατ' ἀπαίτησιν τοῦ Τ.Μ.Ε.] τῆς ὁσίας προσόμοια 3 (ἃ ζῆτει ἐν τοῖς ἑσπερίοις) «*Σὲ μὲν διεκώλυε*» κ.λπ. εἰς 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α) «*Υπομέναν ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου*», β) «*Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατήθυνε τὰ διαβήματά μου*», Δόξα, τοῦ Τριωδίου «*Οὐκ ἔστιν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ*», Καὶ νῦν, «*ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ μακαρισμῶν] (βλέπε ἔμπροσθεν γεν. τυπ. διατάξεις §§64-66).

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς*».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «*Τοῦ λίθου σφραγισθέντος*», «*Ἐν σοί, μήτερ*», καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Προστασία*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τοῦ ἤχου· Ἀπόστολος: Κυρ. ε' νηστ., «*Χριστὸς παραγενόμενος ἀρχιερέυς*» (Ἐβρ. θ' 11-14)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «*Παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα*» (Ματ. ι' 32-45).

Καθεξῆς ἡ λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου· εἰς τὸ Ἑξαιρέτως «Ἐπὶ σοὶ χαίρει».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας. Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», Δόξα, «Ἐν σοί, μήτηρ»· ἀντὶ κοντακίου ἢ ὑπακοῆ τοῦ ἡγου.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», κατανυκτικὰ τοῦ α' ἡγου 4 «Ὅτι τὸ πέλαγος πολὺ» (ζητεῖ ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου), τὰ 3 τῆς ἡμέρας προσόμοια τοῦ Τριωδίου «Πτωχεύσας ὁ πλούσιος» καὶ 3 τοῦ Μηναίου (2 Ἀπριλίου) «Τίτε θεόφρον» κ.λπ., Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ θεοτοκίον «Ποίους ὀφθαλμοῖς θεάσωμαι». Εἴσοδος, «Φῶς ἱλαρόν», τὸ μέγα προκειμένον «Ἐδωκας κληρονομίαν». Ἀπόστιχα, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ· «Νῦν ἀπολύεις»· τρισάγιον κ.λπ., ὡς ἐσημειώθησαν τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς ἐσπέρας.

- 2. Δευτέρα πρὸ τῶν Βαΐων.** Τίτου ὀσίου (θ' αἰ.)· Ἀμφιανοῦ καὶ Αἰδεσίου μαρτύρων († 306), Θεοδώρας παρθενομάρτυρος.

Διὰ τὰς ἀκολουθίας τῶν καθημερινῶν βλέπε 28 Φεβρ. καὶ 5 Μαρτίου.

- 3. Τρίτη πρὸ τῶν Βαΐων.** Νικήτα ὀσίου τοῦ ὁμολογητοῦ († 824). Ἰωσήφ τοῦ ὑμνογράφου († 833).

- 4. Τετάρτη πρὸ τῶν Βαΐων.** Γεωργίου ὀσίου τοῦ ἐν Μαλαιῶ. Πλάτωνος τοῦ Στουδίτου καὶ Ζωσιμᾶ ὀσίων (ς' αἰ.), Θεωνᾶ Θεσσαλονίκης, Νικήτα ἱερομάρτυρος τοῦ νέου τοῦ ἐν Σέρραις († 1808).

Τῇ Τετάρτῃ πρωί. Αἱ ἀκολουθίαι πᾶσαι ὡς προοδηλώται.

Ὁ ἐσπερινὸς μετὰ προηγιασμένης. Μετὰ τὸ ἡ' κάθισμα («Πρὸς Κύριον»), εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» τὸ ἰδιόμελον «Πλούσιος ἐν πάθει» (δίς), τὸ μαρτυρικὸν ἅπαξ, τὰ 3 προσόμοια τῆς σειρᾶς τοῦ Τριωδίου καὶ ἐκ τοῦ Μηναίου (5 Ἀπριλίου) ἕτερα 3 «Ὄφθαλμοὺς ἐκκεντούμενοι» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «Τὴν σκηπὴν τὴν ἀμόλυντον». Εἴσοδος,

«Φῶς ἰλαρόν», ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου, «Κατευθυνθήτω» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγουμένης.

5. Πέμπτη πρὸ τῶν Βαΐων. Κλαυδίου, Νικηφόρου κ.λπ. μαρτύρων· Θεοδώρας ὁσίας τῆς ἐν Θεσσαλονίκη.

6. Παρασκευὴ πρὸ τῶν Βαΐων. Εὐτυχίου πατριάρχου Κων/ πόλεως († 582). Τῶν ἐν Περσίδι 120 μαρτύρων († 344-47).

Τῷ πρωί. Αἱ ἀκολουθίαι πᾶσαι ὡς προοδηλωταί.

Ὁ ἑσπερινὸς μετὰ προηγουμένης. Ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Λαζάρου ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» – ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι»– τὸ ἰδιόμελον «Τὴν ψυχωφελῆ πληρώσαντες τεσσαρακοστήν, καὶ τὴν ἁγίαν ἑβδομάδα» (δίς), τὸ μαρτυρικὸν (ἅπαξ) καὶ τὰ τοῦ Λαζάρου 5 ἰδιόμελα (ἀνὰ μίαν), Δόξα, «Ἐπιστάς τῷ μνήματι Λαζάρου», Καὶ νῦν, «Τὴν ψυχωφελῆ πληρώσαντες τεσσαρακοστήν, βοήσωμεν» (τὸ μέγα). Εἴσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου, «Κατευθυνθήτω» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγουμένης.

Τῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας. Εἰς τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον. Μετὰ τὸ «Ἄξιον ἐστὶ» ψάλλεται ὁ ἐν τῷ Τριωδίῳ κανὼν τοῦ ἁγίου Λαζάρου μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»· μετὰ τὴν θ' ᾠδὴν ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς «Ἐποίησε κράτος» καὶ εὐθὺς τρισάγιον κ.λπ., κοντάκιον «Ἡ πάντων χαρά», «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), «Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ», «Ἄσπιλε, ἀμόλυντε» καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ ἀποδείπνου (λεγόμενα χῦμα ἀπὸ τοῦ ἀναλογίου). Ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα» καὶ τὸ «Δι' εὐχῶν» (τυπικὸν Τριωδίου §60).

7. † Σάββατον τοῦ Λαζάρου. Καλλιπίου καὶ Ἀκυλίνης μαρτύρων († 304). Γεωργίου ὁσίου ἐπισκ. Μυτιλήνης († θ' αἰ.). Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ (τυπ. Τριωδ. §61).

Εἰδήσεις. 1. Ἐφεξῆς μέχρι τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων παύει ἡ χρῆσις τῆς Παρακλητικῆς.

2. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ μετὰ τὸ Ἐξαιρέτως δὲν ψάλλεται τὸ «Ἄξιον ἐστίν».

3. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς τὸ «Εἶδομεν τὸ φῶς» δὲν ψάλλεται.

4. Ἐπίσης ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ μνημόσυνον δὲν τελεῖται, μνημονεύονται ὁμως τὰ ὀνόματα, ἂν δεῖσῃ, τῶν τεθνεώτων, ψαλλομένων εἰς τὸ τέλος τῆς λειτουργίας τῶν τεσσάρων τροπαρίων «Μετὰ πνευμάτων δικαίων» κ.τ.λ. (βλέπε Τ.Μ.Ε., σ. 352, σημ. 35).

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸ τρισάγιον κ.λπ. τὸ ἀπολυτίκιον «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν» τρεῖς.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ «Κατοικίρας τῆς Μάρθας» (δύς) καὶ τὰ ἀναστάσιμα εὐλογητάρια, μικρὰ συναπτὴ μετ' ἐκφωνήσεως «Ὅτι ἠυλόγηταί σου» καὶ τὸ κάθισμα «Ἡ πηγὴ τῆς σοφίας» (δύς). Εὐθύς «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» καὶ ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα.

ΚΑΝΟΝΕΣ καὶ τετραῶδια κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριωδίῳ τάξιν (τὰ τροπάρια μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»)· ἀπὸ γ' καὶ ς' ᾠδῆς ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ τοῦ Τριωδίου «Υἱοὺν διοδοῦσας»· (ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ᾠδῆς τῆς Θεοτόκου *Τὴν τιμιωτέραν*) ἢ θ' ᾠδὴ ἀμφοτέρων τῶν τετραωδίων κανόνων (μετὰ τοῦ ἀνωτέρω στίχου) καὶ εἶτα ὁ εἰρμὸς «Κυρίας Θεοτόκον».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» [τὸ «Υψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν» δὲν ψάλλεται σήμερον] καὶ τοῦ Τριωδίου «Λόγω σου, Λόγε» δύς, «Διὰ Λαζάρου σε, Χριστὸς» ἅπαξ.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς τὰ 8 ἰδιόμελα τοῦ ἁγ. Λαζάρου κατὰ σειρᾶν, Δόξα, «Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα», Καὶ νῦν, «Υπερευλογημένη», δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἶδησις. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ εἰς τὸν ὄρθρον ἢ «Τιμιωτέρα» δὲν στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἀντ' αὐτῆς ἢ θ' ᾠδὴ τοῦ κανόνος ἐκάστης ἡμέρας.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. [Τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς ἢ γ' ᾠδὴ τοῦ α' καὶ ἢ ς' ᾠδὴ τοῦ β' κανόνος.] Ἄν δὲν ψαλοῦν τυπικὰ, λέγονται τὰ συνήθη ἀντίφωνα τῆς λειτουργίας (τῶν «καθημερινῶν»· βλέπε εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις), ἀλλὰ μὲ ἐφύμνια εἰς μὲν τὸ δεύτερον «Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν», εἰς δὲ τὸ τρίτον «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν».

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια.*»

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ τροπάρια μόνον τῆς ἑορτῆς, ἢ τοι ἀπολυτικίον «*Τὴν κοινήν ἀνάστασιν*» καὶ κοντάκιον «*Ἡ πάντων χαρά.*» Ἀντὶ τρισαγίου «*Ὅσοι εἰς Χριστόν.*»

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον τῆς ἑορτῆς Ἀπόστολος: Σαββάτου τοῦ Λαζάρου, «*Βασιλείαν ἀσάλευτον*» (Ἐβρ. ιβ' 28-ιγ' 8). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Ἦν τις ἀσθενῶν Λάζαρος*» (Ἰω. ια' 1-45).

Καθεξῆς ἡ θεία λειτουργία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*» ὁ εἰρμός τῆς θ' ὠδῆς τοῦ α' τετραωδίου «*Τὴν ἀγνὴν ἐνδόξως τιμῶμεν.*»

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρίσω αἶνον ἀλληλούια.*» ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς «*Τὴν κοινήν ἀνάστασιν.*»

ΑΠΟΛΥΣΙΣ «*Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός.*»

8. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ. «Ἡ εἰς Ἱερουσαλήμ εἴσοδος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Ἀγάβου, Ρούφου, Φλέγοντος, Ἐρμοῦ κ.λπ. ἀποστόλων. Κελεστίνου Ῥώμης († 432), Ἰωάννου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Κῶ († 1669).

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ (τυπικὸν Τριωδίου §§63-65).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικίον «*Τὴν κοινήν ἀνάστασιν*»· κοντάκιον «*Ἡ πάντων χαρά.*»

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*» τὰ ἰδιόμελα «*Σήμερον ἡ χάρις*» κ.λπ. εἰς 6 (δευτεροῦντες τὸ α'), Δόξα, Καὶ νῦν, «*Σήμερον ἡ χάρις.*»

ΕΙΣΟΔΟΣ, «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «*Τὴν κοινήν ἀνάστασιν*», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «*Συνταφέντες σοι διὰ τοῦ βαπτίσματος.*»

ΑΠΟΛΥΣΙΣ «Ὁ ἐπὶ πώλου ὄνου καθεσθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν τὰ στιχηρὰ τῆς λιτῆς, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ· τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Συνταφέντες σοι».

Εἶδησις. Κατὰ τὴν παροῦσαν μεγάλην Ἑβδομάδα θὰ τελεστοῦν τρεῖς θ. λειτουργίαι προηγιασμένων δώρων, τῇ μεγάλῃ Δευτέρᾳ, τῇ μεγάλῃ Τρίτῃ καὶ τῇ μεγάλῃ Τετάρτῃ.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἔσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ τοῦ Τριωδίου κατὰ σειράν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ. Τὸ α' ἀντίφωνον τῶν ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου. Προκείμενον, ἦχος δ', ψαλμὸς η', «Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον»· στίχος «Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ»· καὶ ἡ λοιπὴ τάξις τοῦ εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ.

ΚΑΝΩΝ, ὁ ἐν τῷ Τριωδίῳ μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 «ἄνευ σίχων», πλὴν Δόξα, Καὶ νῦν, εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης ὥδης· ἀπὸ γ' ὥδης ἡ ὑπακοὴ τῆς ἑορτῆς· ἀφ' ε' τὸ κοινάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῆς ἑορτῆς καὶ τὰ συναξάρια τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ τοῦ κανόνος «ᾠφθησαν αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου»· (ἀντὶ τοῦ *Τὴν τιμιωτέραν*) ἡ θ' ὥδη τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς καὶ εἶτα πάλιν ὁ εἰρμὸς «Θεὸς Κύριος».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ «Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν» ἐκ τρίτου, μετὰ τὸ ὁποῖον ἀναγινώσκειται παρὰ τοῦ ἱερέως ἡ εὐχὴ Εἰς τὸ εὐλογῆσαι Βαῖα «Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν χερουβίμ».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑἴΝΟΥΣ, τὰ 4 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς (ἀνὰ μίαν), Δόξα, Καὶ νῦν, «Πρὸ ἕξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα». Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπολυτίκιον «Συνταφέντες σοι».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐπὶ πώλου ὄνου καθεσθεῖς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλουῖα».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Τὴν κοινήν ἀνάστασιν», «Συνταφέντες σοι» καὶ κοντάκιον «Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῶ». Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον τῆς ἑορτῆς· Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων, «Χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε» (Φιλιπ. δ' 4-9)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «Πρὸ ἕξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα» (Ἰω. ιβ' 1-18).

Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρμός τῆς θ' ᾠδῆς «Θεὸς Κύριος».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· ἀλληλουία»· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν, τὸ «Τὴν κοινήν ἀνάστασιν». Ἀπόλυσις ὡς εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἶτα ὁ λαὸς προσέρχεται καὶ λαμβάνει ἐκ τοῦ ἱερέως κλάδους βαΐων.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἑσπέρας. Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Τὴν κοινήν ἀνάστασιν», Δόξα, «Συνταφέντες σοι»· κοντάκιον «Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῶ».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Τὰ 3 ἑσπέρια ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς, εἴσοδος κ.λπ. καὶ τὰ ἀπόστιχα, κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριωδίῳ τάξιν. Μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» ψάλλεται ὁ διὰ τὸ ἀπόδειπνον κανὼν «Ἰωσήφ τὴν σωφροσύνην», μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Ἐν τέλει τῆς θ' ᾠδῆς ὁ εἰρμός «Ἀλλότριον τῶν μητέρων ἢ παρθενία». Εὐθύς τρισάγιον κ.λπ., τὸ «Θεότοκε παρθένε» καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως ἐν ταῖς Κυριακαῖς τῆς μεγ. Τεσσαρακοστῆς. Ἀπόλυσις «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον πάθος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινός...», εἰς δὲ τὴν συγχώρησιν τὸ σταυροθετοκίον «Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον».

Σημείωσις. Ἡ ὡς ἄνω ἀπόλυσις τηρεῖται κατὰ πάσας τὰς ἱεράς ἀκολουθίας μέχρι τῆς μεγ. Τετάρτης. Ἐπίσης εἰς τὰς ἀπολύσεις τῶν ἀκολουθιῶν τῆς μεγ. Ἑβδομάδος δὲν μνημονεύεται ὁ ἅγιος τοῦ Μηναίου, καθότι δὲν συμψάλλεται ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ.

Ὁ ὄρθρος τῆς μεγ. Δευτέρας (ψαλλόμενος τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας). «Εὐλογητὸς ὁ Θεός» κ.τ.λ., τὸ «Ἐπακούσαι σου» καὶ ὁ ἑξάψαλμος. Εἰς τὸ «Ἀλληλουία» τὸ τροπάριον «Ἴδου ὁ νυμφίος ἔρχεται» ἐκ τρίτου, μετὰ καταλήξεων εἰς τὸ α' «προστασίαις τῶν ἀσωμάτων σῶσον ἡμᾶς», εἰς τὸ β' «πρεσβείαις

(τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ) *σῶσον ἡμᾶς*» καὶ εἰς τὸ γ' «*διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς*». Καθίσματα τοῦ Τριωδίου κατὰ σειρὰν καὶ εὐθύς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ὄρθρου. Ὁ ν' χῦμα καὶ τὸ τριώδιον «*Τῷ τὴν ἄβατον*» εἰς 6 (μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*», εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης ὥδης Δόξα, Καὶ νῦν), ψάλλοντες μεθ' ἐκάστην ὥδην πάλιν τὸν εἰρμὸν ὡς καταβασίαν. Μετὰ τὴν α' ὥδην, αἰτησις, τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὰ συναξάρια τοῦ Μηναιῖο (9 Ἀπριλίου) καὶ τοῦ Τριωδίου. Εἰς τὴν η' ὥδην ἀντὶ τοῦ Δόξα λέγομεν «*Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον*», εἰς δὲ τὸν εἰρμὸν «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον*». Ἀντὶ τοῦ *Τὴν τιμιωτέραν*, ἢ θ' ὥδη τοῦ τριωδίου. Αἰτησις καὶ τὸ ἔξαποστειλάριον τρις. Οἱ αἶνοι, ἡ δοξολογία χῦμα, τὰ ἀποστιχα κ.λπ. ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. «*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τρισάγιον κ.λπ., τὸ κοντάκιον «*Ὁ Ἰακώβ ὠδύρετο*», «*Κύριε, ἐλέησον*» (ιβ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ὁ ὢν εὐλογητός*», «*Ἐπουράνιε βασιλεῦ*», αἱ τρεῖς μεγ. μετάνοιαι ἀπόλυσις «*Ἐρχόμενος ὁ Κύριος*».

- 9. † Μεγάλη Δευτέρα.** «Μνεῖαν ποιούμεθα Ἰωσήφ τοῦ παγκάλου καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Κυρίου καταραθείσης καὶ ξηρανθείσης συκῆς». Εὐψυχίου μάρτυρος († 362). Βαδίου ἱερομάρτυρος, τῶν ἐν Περσίδι μαρτύρων († 362-4).

Τῇ μεγάλῃ Δευτέρῃ πρωί. [Ἀναγινώσκονται τὰ πέντε καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου (δ', ε', ς', ζ', η').] Εἶτα αἱ ὥραι λιταὶ μετὰ τοῦ τροπαρίου «*Ἰδοὺ ὁ νυμφίος*» καὶ τοῦ κοντακίου «*Ὁ Ἰακώβ ὠδύρετο*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*» τὰ 6 ἰδιόμελα τῶν αἰνῶν καὶ τῶν ἀποστίχων, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Δευτέραν Εὐάν*». Εἴσοδος μετ' Εὐαγγελίου, «*Φῶς ἰλαρόν*», τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, «*Κατευθυνθήτω*», καὶ εὐθύς τὸ Εὐαγγέλιον. Καθεξῆς ἡ λειτουργία τῶν προηγιασμένων ἀπόλυσις «*Ἐρχόμενος ὁ Κύριος*».

Τῇ μεγ. Δευτέρῃ ἑσπέρας. Εἰς τὸ μέγα ἀπόδειπνον, μετὰ τὴν δοξολογίαν ψάλλεται τὸ τριώδιον «*Συνέλθωμεν τῷ Χριστῷ*» μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ, εἰς δὲ τὴν συγχώρησιν τὸ σταυροθεοτοκίον «*Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον*».

Τῆ μεγ. Δευτέρα ἑσπέρας. Ὁ ὄρθρος τῆς μεγ. Τρίτης, ὡς ἔχει ἐν τῷ Τριωδίῳ καὶ κατὰ τὴν τυπικὴν διάταξιν τῆς χθές. Εἰς τὸ α΄ «Ἴδου ὁ νυμφίος» κατάληξις «προεσβείαις τοῦ προδρόμου σῶσον ἡμᾶς», εἰς δὲ τὰ ἄλλα δύο ὡς προεσημειώθη. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν εὐθύς αἴτησις, διότι ὁ κανὼν δὲν ἔχει α΄ ὠδὴν.

- 10. † Μεγάλη Τρίτη.** «Ἡ παραβολὴ τοῦ Κυρίου περὶ τῶν δέκα παρθένων». Τερεντίου, Πομπηίου, Μαξίμου, Ἐπαμεινώνδου, Μιλτιάδου καὶ ἐτέρων 35 μαρτύρων (γ΄ αἰ.). Γρηγορίου ε΄ ΚΠόλεως ἱερομάρτυρος († Πάσχα 4 Ἀπριλίου 1821).

Τῆ μεγάλη Τρίτη πρωὶ [ἀναγινώσκονται ἕτερα πέντε καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου (θ΄, ι΄, ια΄, ιβ΄, ιγ΄) καὶ εἴτα] αἱ ὠραι λιταί, ὡς χθές.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν, τὰ 6 ἑσπέρια ἰδιόμελα (τὰ τῶν αἰῶνων καὶ τῶν ἀποστίχων), Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἴδου σοὶ τὸ τάλαντον». Εἴσοδος μετ' Εὐαγγελίου κ.τ.λ. ὡς χθές. Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον καθεξῆς ἡ λειτουργία τῶν προηγιασμένων δώρων.

Τῆ μεγ. Τρίτη ἑσπέρας. Εἰς τὸ μέγα ἀπόδειπνον, μετὰ τὴν δοξολογίαν, ψάλλεται τὸ τριώδιον «Συντελείας ὁ καιρὸς» μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν συγχώρησιν «Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον».

Τῆ μεγ. Τρίτη ἑσπέρας. Ὁ ὄρθρος τῆς μεγάλης Τετάρτης ὡς ἔχει ἐν τῷ Τριωδίῳ καὶ κατὰ τὴν τυπικὴν διάταξιν τῆς προχθές. Εἰς τὸ α΄ «Ἴδου ὁ νυμφίος» κατάληξις «δυνάμει τοῦ σταυροῦ σου σῶσον ἡμᾶς», εἰς δὲ τὰ ἄλλα δύο ὡς προεσημειώθη.

Σημείωσις. Ἐνθα τυχὸν τιμᾶται ὁ ἅγιος Γρηγόριος Ε΄, ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ μετατίθεται τῇ Δευτέρᾳ τῆς Διακαινησίμου.

- 11. † Μεγάλη Τετάρτη.** «Μνεῖα τῆς ἀλειψάσης τὸν Κύριον μύρω πόρνης γυναικός». Ἀντίπα ἐπισκόπου Περγάμου († 92). Τρυφαίνης ὁσίας τῆς ἐν Κυζίκῳ.

Τῆ μεγάλη Τετάρτη πρωὶ [ἀναγινώσκονται ἕτερα ε΄ καθίσματα τοῦ Ψαλτηρ. (ιδ΄, ιε΄, ις΄, ιθ΄, κ΄) καὶ εἴτα] αἱ ὠραι λιταί, ὡς προχθές.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν, ἑσπέρια στιχηρὰ ἰδιόμελα 10 (τὰ τῶν αἰῶνων καὶ τῶν ἀποστίχων), Δόξα, Καὶ νῦν, «Κύριε, ἡ ἐν πολ-

λαῖς ἁμαρτίαις». Εἴσοδος μετ' Εὐαγγελίου κ.τ.λ. ὡς προχθές. Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον καθεξῆς ἡ λειτουργία τῶν προηγουμένων δώρων.

Σήμερον εἴθισται εἰς τοὺς ἰ. ναοὺς ὅπως τελῆται καὶ τὸ **μυστήριον τοῦ ἱεροῦ εὐχελαιίου**.

Τῇ μεγάλῃ Τετάρτῃ ἐσπέρας. Εἰς τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον, μετὰ τὸ «Ἄξιον ἐστὶ», τὸ τριψῆδιον «Ἀνώγειων ἐστρωμένον» μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Μετὰ τὸ τρισάγιον κ.τ.λ., τὸ κοντάκιον «Τὸν ἄρτον λαβὼν», κ.τ.λ. ὡς συνήθως. Ἀπόλυσις «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος».

Εἰς τὸν ὄρθρον τῆς μεγ. Πέμπτης (ψαλλόμενον συνήθως τὴν ἐσπέραν τῆς μεγ. Τετάρτης). Εἰς τὸ «Ἀλληλούια» τὸ τροπάριον «Ὅτε οἱ ἔνδοξοι μαθηταί» τρίς· εὐθύς τὸ Εὐαγγέλιον, εἶτα ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ ὁ κανὼν «Τμηθεῖση τμᾶται» ἄνευ στίχων, ἀλλ' εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης ὥδης Δόξα (ἀντὶ τοῦ ὁποίου εἰς τὴν η' ὥδην λέγεται τὸ «Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν»), Καὶ νῦν, καὶ ἐν τέλει ἐκάστης ὥδης πάλιν ὁ εἰρμὸς ὡς καταβασία. Ἀπὸ γ' ὥδης τὰ μεσώδια καθίσματα· ἀφ' ε' τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὰ συναξάρια τοῦ Μηναιίου (12 Ἀπριλίου) καὶ τοῦ Τριψηδίου. Ἀντὶ τοῦ *Τὴν τιμωτέραν*, ἢ θ' ὥδη τοῦ κανόνος. Τὸ ἐξαποστειλᾶριον (τρίς), οἱ αἶνοι (εἰς 4), ἡ δοξολογία (χῦμα) καὶ τὰ ἀπόστιχα, ὡς ἐν τῷ Τριψηδίῳ. Μετὰ τὸ «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.λ.π., [*Ὅτε οἱ ἔνδοξοι μαθηταί*], τὸ τροπάριον τῆς προφητείας τῆς α' ὥρας, ἡ προφητεία, ἡ ἐκτενὴς καὶ ἀπόλυσις «Ὁ δι' ὑπερβάλλουσαν ἀγαθότητα ὁδὸν ἀρίστην τὴν ταπεινῶσιν ὑποδείξας ἐν τῷ νίψαι τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν καὶ μέχρι σταυροῦ καὶ ταφῆς συγκαταβάς ἡμῖν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός...» καὶ τὸ «Δι' εὐχῶν».

- 12. † Μεγάλῃ Πέμπτῃ.** «Τὸν ἱερὸν νιπτῆρα ἐορτάζομεν, τὸν μυστικὸν δεῖπνον, τὴν ὑπερφυᾶ προσευχὴν καὶ τὴν προδοσίαν αὐτήν». Βασιλείου ἐπισκόπου Παρίου τοῦ ὁμολογητοῦ (η' αἰ.): Ἀνθούσης ὁσίας († 801).

Εἶδησις. Σήμερον κατὰ τὴν προσκομιδὴν ἐξάγεται καὶ δεύτερος ἄμνος, ὅς, μετὰ τὸν ἐν τῇ θ. λειτουργίᾳ καθαγιασμὸν καὶ τὴν μετὰ

τοῦτον προσεκτικὴν ἀποξήρανσιν αὐτοῦ, φυλάσσεται διὰ τὰς καθ' ὄλον τὸ ἔτος ἀνάγκας τοῦ λογικοῦ ποιμνίου.

Τῆ μεγ. Πέμπτη πρωί. Ὁ ἑσπερινὸς μετὰ τῆς θ. λειτουργίας τοῦ μεγ. Βασιλείου. «*Εὐλογημένη ἡ βασιλεία*», ὁ προοιμακός, ἑσπέρια ἰδιόμελα τὰ 5 τῶν αἰνῶν (δευτεροῦντες τὸ α'), Δόξα, Καὶ νῦν, «*Γέννημα ἐχιδνῶν*». Εἴσοδος μετ' Εὐαγγελίου, «*Φῶς ἱλαρὸν*» καὶ τὰ ἐν συνεχείᾳ ἀναγνώσματα μετὰ τῶν προκειμένων αὐτῶν. Μικρὰ συναπτὴ μετ' ἐκφωνήσεως «*Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεός*» καὶ τὸ τρισάγιον. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς μεγ. Πέμπτης· Ἀπόστολος, «*Εγὼ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ Κυρίου*» (Α' Κορ. ια' 23-32)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «*Οἴδατε ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας τὸ Πάσχα γίνεται*» (Μτθ. κς' 2-20, Ἰω. ιγ' 3-17, Μτθ. κς' 21-39, Λκ. κβ' 43-44, Μτθ. κς' 40-κς' 5), καὶ καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ μεγ. Βασιλείου. Ἀντὶ χειρουβικοῦ, τὸ τροπάριον «*Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ*» (μετὰ τὸ «*οὐ φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ὁ Ἰούδας*», γίνεται ἡ εἴσοδος τῶν τ. δώρων, καὶ εἶτα συνεχίζει ὁ β' χορὸς «*ἀλλ' ὡς ὁ ληστής...*»). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «*Ἐπὶ σοὶ χαίρει*». Κοινωνικὸν «*Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ*»· τὸ αὐτὸ ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς (καὶ τοῦ Πληρωθῆτω). Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ ὄρθρῳ «*Ὁ δι' ὑπερβάλλουσιν ἀγαθότητα ὁδὸν ἀρίστην...*»

Τὴν ἑσπέραν τῆς μεγάλης Πέμπτης. Ὁ ὄρθρος τῶν παθῶν τοῦ Κυρίου. Ἡ ἀκολουθία ἅπασα κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριωδίῳ τάξιν. [Κατὰ νεώτερον σχετικῶς ἔθος, μετὰ τὸ πέρας τοῦ ιδ' ἀντιφώνου, ὁ ἱερεὺς ἐξέρχεται τῆς βορείας πύλης τοῦ ἱεροῦ μετὰ τοῦ Ἐσταυρωμένου ἀπαγγέλλον ἐν κατανύξει κατὰ τὸ ὕφος τοῦ Εὐαγγελίου τὸ «*Σήμερον κρεμᾶται ἐπὶ ξύλου*», ὃ ἐπαναλαμβάνεται ψαλλόμενον ὑπὸ τῶν χορῶν]. Μετὰ τὸ ιβ' Εὐαγγέλιον, «*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτικίον «*Ἐξηγόρασας ἡμᾶς*», ἡ ἐκτενὴς «*Ἐλέησον ἡμᾶς*» κ.τ.λ.. Ἀπόλυσις «*Ὁ ἐμπυτσοὺς καὶ μάστιγας καὶ κολαφισμοὺς καὶ σταυρὸν καὶ θάνατον ὑπομείνας διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν*».

- 13. † Μεγάλη Παρασκευή.** «*Τὰ ἅγια καὶ φρικτὰ πάθη τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἔτι δὲ μνεία τῆς τοῦ εὐγνώμονος ληστοῦ ἐν τῷ σταυρῷ ὁμολογίας*». Μαρ-

τίνου πάπα Ῥώμης ὁμολογητοῦ († 655), Ζωίλου καὶ λοιπῶν μαρτύρων. [Ἐπέτειος τῆς ἀποφράδος ἡμέρας τῆς ὑπὸ τῶν Φράγγων γενομένης ἀλώσεως τῆς Κων/λεως (13 Ἀπριλίου 1204)].

Τῇ μεγάλῃ Παρασκευῇ πρωί. «*Εὐλογητὸς ὁ Θεός*», «*Βασιλεῦ οὐράνιε*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τῶν μεγάλων ὠρῶν, ἐκάστη τῶν ὁποίων ἄρχεται μετὰ τοῦ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*» τρίς, κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριωδίῳ τάξιν. Ὅτε ψάλλονται τὰ ἰδιόμελα τῶν ὠρῶν γ' ς' καὶ θ', ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) ἐνδυσόμενος τὸν συνήθη μέλανα μανδύαν, προπορευομένου λαμπαδούχου, θυμῶ τὸν λαὸν μετὰ θυματοῦ (κατζίου). Μετὰ τὸ ἰδιόμελον τῆς θ' ὥρας «*Ὅτε σε σταυρῶ*», οἱ χοροὶ τὸ Δόξα, Καὶ νῦν, καὶ ὁ ἀναγνώστης (ἢ ὁ κανονάρχης) ἔρχεται εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ καὶ ἀπαγγέλλει κατὰ τὸ ὕψος τοῦ Ἀποστόλου τὸ ἰδιόμελον «*Σήμερον κρεμᾶται*» (λέγων τὸν μὲν α' στίχον «*Σήμερον κρεμᾶται*» τρίς, ὡσαύτως καὶ τὸν στίχον «*Προσκυνοῦμέν σου τὰ πάθη, Χριστέ*» τρίς, τοὺς δὲ λοιποὺς στίχους ἀνὰ μίαν), καὶ εἶτα ψάλλουν οἱ χοροὶ τὸ αὐτὸ ἰδιόμελον δίχορον κατὰ στίχον. Μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς θ' ὥρας «*Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ*», ἡ (μικρὰ) ἀπόλυσις «*Ὁ ἐμπυσμὸς καὶ μάστιγας*».

Ὁ ἑσπερινὸς τοῦ μεγάλου Σαββάτου (τῆς ἀποκαθλώσεως). Ἀμέσως μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς θ' ὥρας, «*Εὐλογητὸς ὁ Θεός*» καὶ ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. [Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον τελεῖται σιωπηρῶς παρὰ τοῦ ἱερέως ἡ ἀποκαθήλωσις τοῦ Ἐσταυρωμένου.] Μετὰ τὰ πληρωτικὰ καὶ τὸ «*Εἶη τὸ κράτος*» οἱ χοροὶ μεταβαίνουν εἰς τὴν βορειὰν θύραν τοῦ ἱεροῦ καὶ ἄρχονται τῶν ἀποστίχων «*Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν*» κ.λπ.· οἱ δὲ ἱερεῖς ἀσκεπεῖς καὶ ἐνδεδυμένοι φελώνια τελοῦν τὴν περιφορὰν τοῦ ἐπιταφίου καὶ τοῦ ἱ. Εὐαγγελίου μετὰ λιτανείας· ἔρχονται εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ, φέρουν τρεῖς κύκλους περὶ τὸ κουβούκλιον καὶ θέτουν ἐν αὐτῷ τὸν ἐπιτάφιον καὶ τὸ ἱ. Εὐαγγέλιον· οἱ ψάλλται Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἰδιόμελον «*Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον*»· εἶτα «*Νῦν ἀπολύεις*», τρισάγιον κ.λπ., τὰ ἀπολυτικά «*Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ... κηδεύσας ἀπέθετο*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Ταῖς μυροφόροις γυναιξίν... ἐδεί-*

χθη ἀλλότριος». Ἀπόλυσις «Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν τὰ φρικτὰ πάθη καὶ τὸν ζωοποιὸν σταυρὸν καὶ τὴν ἐκούσιον ταφήν σαρκὶ καταδεξάμενος Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Ὁ ὄρθρος τοῦ μεγ. Σαββάτου «Ἐπιτάφιος Θορῆνος» (ψαλλόμενος εἴτε τὴν ἑσπέραν τῆς μεγ. Παρασκευῆς εἴτε τὴν α' πρωινήν τοῦ μεγ. Σαββάτου). «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», τρισάγιον κ.λπ., «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου» κ.λπ. καὶ τὸν ἐξάψαλμον εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἀπολυτικά «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ... κηδεύσας, ἀπέθετο», Δόξα, «Ὅτε κατήλθες, Καὶ νῦν, Ταῖς μυροφόροις γυναιξίν... ἐδείχθη ἀλλότριος». Μικρὰ συναπτὴ μετ' ἐκφωνήσεως «Ὅτι σὸν τὸ κράτος» καὶ εὐθύς τὰ πρὸ τοῦ κανόνος καθίσματα «Σινδόνι καθαρᾷ», Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἐξέστησαν χοροί». Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ ὁ κανὼν «Κύματι θαλάσσης» (εἰς 6) μετ' στίχον εἰς τὰ τροπάρια «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι», εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης ὠδῆς Δόξα (ἀντὶ τοῦ ὁποῖου εἰς τὴν ἡ' ὠδὴν λέγεται τὸ «Εὐλογοῦμεν Πατέρα»), Καὶ νῦν, ἐνῶ εἰς τὸ τέλος ἐκάστης ὠδῆς ψάλλεται πάλιν ὁ εἰρμὸς αὐτῆς. Ἀπὸ γ' ὠδῆς τὸ μεσῶδιον κάθισμα «Τὸν τάφον σου, σωτήρ»· ἀφ' ε' τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὰ συναξάρια τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου. Ἀντὶ τοῦ *Τὴν τιμιωτέραν*, ἢ θ' ὠδὴ τοῦ κανόνος καὶ καταβασία ὁ εἰρμὸς «Μὴ ἐποδύρου μου». Εἶτα ἐξερχεται ἀπὸ τῶν βημοθύρων ὁ ἱερεὺς, καὶ προχωρῶν πρὸς τὸ κουβούκλιον τοῦ ἐπιταφίου, θυμιῶν, ἄρχεται τῶν ἐγκωμίων «Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ», ἃ τινὰ συνεχίζονται παρὰ τῶν χορῶν. Μετὰ τὴν α' στάσιν τῶν ἐγκωμίων, μικρὰ συναπτὴ καὶ ἐκφώνησις «Ὅτι ἠυλόγηται»· εἶτα ἡ β' στάσις «Ἄξιον ἐστί», μικρὰ συναπτὴ καὶ ἐκφώνησις «Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν»· εἶτα ἡ γ' στάσις «Αἶ γενεαὶ πᾶσαι», μικρὰ συναπτὴ καὶ ἐκφώνησις «Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεύς». Εὐθύς τὰ ἀναστάσιμα εὐλογητάρια, συναπτὴ μικρά, ἐκφώνησις «Ὅτι σέ αἰνοῦσι» καὶ οἱ χοροὶ τὸ «Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν» τρεῖς. Οἱ αἶνοι (εἰς 4) ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Δοξολογία μεγάλη, εἰς δὲ τὸ ἁσματικὸν τρισάγιον γίνεται ἡ λιτάνευσις τοῦ Ἐπιταφίου καὶ τοῦ ἱ. Εὐαγγελίου. Ἄμα τῇ ἐπανάδῳ ἐν τῷ ναῷ ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ «Πρόσχωμεν», «Εἰρήνην

πᾶσι», «Σοφία», αἶρει τὸν ἐπιτάφιον ἐκ τοῦ κουβουκλίου καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸ ἰ. βῆμα. Ἐνῶ ψάλλονται τὰ τροπάρια «Ὅτε κατῆλθες», «Ταῖς μυροφόροις γυναιξίν... ἐδείχθη ἀλλότριος», «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ... κηδεύσας ἀπέθετο», ὁ ἱερεὺς περιέρχεται τρεῖς κύκλω τῆς ἁγίας τραπέζης, ἐφ' ἧς τίθησι τὸν ἐπιτάφιον. Εἶτα λέγονται τὸ τροπάριον τῆς προφητείας «Ὁ συνέχων τὰ πέρατα», τὸ προκειμένον, ἢ προφητεία, τὸ ἕτερον προκειμένον, ὁ Ἀπόστολος (τὸ ἀλληλουιάριον ζητεῖ εἰς τὸ βιβλίον τοῦ «Πραξαποστόλου»), ὁ δὲ ἱερεὺς ἀπὸ τῶν βημοθύρων τὸ Εὐαγγέλιον. Εἶτα «Εἴπωμεν πάντες», τὰ πληρωτικὰ καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν τῆς εὐχῆς τῆς κεφαλοκλισίας ἢ ἀπόλυσις «Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, τὰ φρικτὰ πάθη καὶ τὸν ζωποπιὸν σταυρὸν καὶ τὴν ἐκούσιον ταφὴν σαρκὶ καταδεξάμενος».

14. † Μέγα Σάββατον. «Ἡ θεόσωμος ταφὴ καὶ ἡ εἰς ἕξου κάθοδος τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Ἀριστάρχου, Πούδη καὶ Τροφίμου ἐκ τῶν 70. Ἀρδαλίωνος μάρτυρος τοῦ πρώην μίμου, Θωμαΐδος μάρτυρος, Δημητρίου νεομάρτ. τοῦ ἐν Τριπόλει († 1803).

Τῷ μεγάλῳ Σαββάτῳ πρωί. Ὁ ἐσπερινὸς μετὰ τῆς θ. λειτουργίας τοῦ μεγ. Βασιλείου. «Εὐλογημένη ἡ βασιλεία», ὁ προοιμακός, ἐσπέρια ἀναστάσιμα τοῦ α' ἤχου 4 «Τὰς ἐσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς» κ.λπ. καὶ ιδιόμελα τῆς ἡμέρας 3 «Σήμερον ὁ ἕδης» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, «Τὴν σήμερον μυστικῶς», Καὶ νῦν, «Τὴν παγκόσμιον δόξαν». Εἴσοδος μετ' Εὐαγγελίου, «Φῶς ἱλαρόν» καὶ τὰ ἀναγνώσματα (τὸ α' «Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός», τὸ δ' «Ἐγένετο λόγος Κυρίου» καὶ τὸ ιε' «Ἐτους ὀκτωκαιδεκάτου»). Εὐθύς εἰς ἤχον α' «Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε», ἐπαναλαμβανόμενον εἰς τοὺς στίχους τῆς η' βιβλικῆς ᾠδῆς, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Εἶτα συναπτὴ μικρὰ καὶ ἐκφώνησις «Ὅτι ἅγιος εἶ». Ἀντὶ τρισαγίου, «Ὅσοι εἰς Χριστόν». Ἀπόστολος –μετὰ τοῦ προκειμένου αὐτοῦ– μεγ. Σαββάτου, «Ὅσοι εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθημεν» (Ῥωμ. ς' 3-11). Ἀντὶ ἀλληλουιαρίου ψάλλεται, παρὰ τοῦ σκορπιζόντος δάφνας ἐν τῷ ναῶ ἱερέως, εἰς ἤχον βαρὺν τὸ ψαλμικὸν «Ἀνάστα ὁ Θεός», ὃ ἐπαναλαμβάνεται

νουν οἱ χοροὶ ἐφύμνιον τῶν στίχων τοῦ πα' (81ου) ψαλμοῦ «Ὁ Θεὸς ἔστη ἐν συναγωγῇ», κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριωδίῳ τάξιν. Εἶτα τὸ Εὐαγγέλιον «Ὁψὲ Σαββάτων» (Μτθ. κη' 1-20) καὶ καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ μεγ. Βασιλείου. Ἀντὶ χειρουβικῶ ὁ ἀρχαῖος ὕμνος «Σιγήσατω πάσα σάρξ» (ἡ εἴσοδος γίνεται μετὰ τὴν φράσιν αὐτοῦ «πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας»). Εἰς τὸ Ἐξαίρετως «Ἐπὶ σοὶ χαίρει». Κοινωνικὸν «Ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπῶν Κύριος καὶ ἀνέστη σῶζων ἡμᾶς· ἀλληλουῖα». Ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς ψάλλεται εἰρμολογικῶς εἰς ἦχον β' τὸ «Μνήσθητι εὐσπλαγχνε καὶ ἡμῶν, καθὼς ἐμνημόνευσας τοῦ ληστοῦ, ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν». Ἀπόλυσις «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

15. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΑΣΧΑ. «Η ΖΩΗΦΟΡΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ». Κρήσκεντος μάρτυρος. Λεωνίδου μάρτυρος (ἐπισκόπου Ἀθηνῶν).

Τῷ μεγάλῳ Σαββάτῳ ἐσπέρας. Ἡ παννυχίς. Περὶ ὥραν 11ην μ.μ. τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Ἀναστάσεως (τυπικὸν Πεντηκοσταρίου §1): «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι», «Βασιλεῦ οὐράνιε» κ.λπ., «Κύριε, ἐλέησον» (ιβ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» γ', ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, εἶτα ψάλλεται (ἀργῶς) ὁ κανὼν «Κύματι θαλάσσης» μὲ στίχον εἰς τὰ τροπάρια «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι», εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα ἐκάστης ᾠδῆς (καὶ τῆς η' ᾠδῆς) Δόξα, Καὶ νῦν· ἀλλ' οὔτε ἐπαναλαμβάνομεν τοὺς εἰρμούς ἐκάστης ᾠδῆς ὡς καταβασίαν* (πλὴν τοῦ εἰρμοῦ τῆς θ'), οὔτε αἰτήσεις λέγονται οὔτε μεσῳδιον κάθισμα οὔτε κοντάκιον καὶ οἶκος οὔτε τὸ «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν» οὔτε τὸ «Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα», οὔτε θυμιασις γίνεται εἰς τὴν θ'. Μετὰ τὴν θ' ᾠδὴν λέγεται αὐτῆς ὁ εἶρμὸς αὐτῆς «Μὴ ἐποδύρου μου» καὶ εὐθὺς τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτικίον «Ὅτε

* Οἱ εἰρμοὶ δὲν ἐπαναλαμβάνονται, διότι καταβασίαι ψάλλονται κανονικῶς μόνον εἰς τὸν ὄρθρον.

κατῆλθες», ἡ ἐκτενής «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου» καὶ ἡ μικρὰ ἀπόλυσις «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Εἶδησις. Ἀπὸ τῆς σήμερον (Κυριακῆς τοῦ Πάσχα) μέχρι τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς τὸ «Βασιλεῦ οὐράνιε» δὲν λέγεται.

Ἡ τελετὴ τῆς ἀναστάσεως. Ὁ ἱερεὺς ἐνδεδυμένος ὁλόκληρον τὴν ἱερατικὴν στολὴν καὶ κρατῶν τὸ ἰ. Εὐαγγέλιον καὶ λαμπάδα ἀνημμένην ἐκ τῆς ἀκοιμήτου κανδήλας τῆς ἀγ. τραπέζης, ἐξέρχεται τοῦ ἰ. βήματος καὶ καλεῖ τὸν λαὸν ὅπως ἀνάψῃ τὰς λαμπάδας του, ψάλλον εἰς ἦχον πλ. α΄ τὸν ὕμνον «Δεῦτε λάβετε φῶς ἐκ τοῦ ἀνεσπέρου φωτός καὶ δοξάσατε Χριστὸν τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν», ὃν ἐπαναλαμβάνουν οἱ χοροὶ ἐξ ὑπαμοιβῆς, ἕως οὗ πᾶς ὁ λαὸς λάβῃ τὸ ἰ. φῶς. Εἶτα ὁ ἱερεὺς ψάλλει τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν «Τὴν ἀνάστασίν σου, Χριστέ σωτήρ», ὃ περ ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ τῶν χορῶν, ἕως οὗ φθάσουν εἰς προσδιωρισμένην ἐξέδραν, ἔνθα ὁ ἱερεὺς ἀποτίθῃ ἐπὶ τετραποδίου τὸ ἰ. Εὐαγγέλιον καὶ ἀναγινώσκει τὸ β΄ ἑωθινὸν «*Διαγενομένου τοῦ Σαββάτου*» (Μρ. ις΄ 1-8)· οἱ χοροὶ «*Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι*» καὶ εὐθὺς ἄρχεται

Ὁ ὄρθρος. Ὁ ἱερεὺς ἀφοῦ θυμιάσῃ τρίς τὸ ἰ. Εὐαγγέλιον, ἐκφωνεῖ «*Δόξα τῇ ἀγία καὶ ὁμοουσίῳ*» καὶ ψάλλει εἰς ἦχον πλ. α΄ τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον «*Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν*» τρίς· εἶτα οἱ χοροὶ τὸ αὐτὸ ἐξάκις, ἐνῶ ὁ ἱερεὺς θυμιῶν κύκλω τὸ Εὐαγγέλιον λέγει τοὺς 4 στίχους «*Ἀναστήτω ὁ Θεός*» κ.λπ. καὶ τὰ Δόξα, Καὶ νῦν· εἶτα ὁ ἱερεὺς αὐθις «*Χριστὸς ἀνέστη*» καὶ οἱ χοροὶ τὸ ἀκροτελεύτιον αὐτοῦ «*καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζοῆν χαρισάμενος*». Εὐθὺς συναπτῇ μεγάλῃ, ἐκφώνησις «*Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα*», καὶ εἰσέρχεται ὁ ἱερεὺς εἰς τὸν ναὸν ψάλλον τὸν εἰρμὸν τῆς α΄ ᾠδῆς τοῦ κανόνος τοῦ Πάσχα «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*».

ΚΑΝΩΝ ὁ τοῦ πάσχα [εἰς 6 (ἢ τοι ὁ εἰρμὸς δις καὶ τὰ δύο ἢ τρία τροπάρια ἐκάστης ᾠδῆς εἰς 4, δύο τροπάρια εἰς τὸ προὔμνιον «*Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε*», εἰς τὸ Δόξα, τὸ τρίτον, καὶ εἰς τὸ Καὶ νῦν, τὸ τέταρτον)]. Ἐν ἐκάστῃ ᾠδῇ πάλιν ὁ εἰρμὸς αὐτῆς καταβασία, τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» τρίς καὶ τὸ «*Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς*» ἅπαξ, καὶ γίνεται μικρὰ συναπτῇ μετὰ τῆς οἰκειᾶς ἐκφωνήσεως ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ ἢ τῷ Ἰε-

ρατικῶ. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς ἡ ὑπακοή «Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον» ἀφ' ἧς τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῆς ἑορτῆς, τὰ συναξάρια τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου καὶ εὐθύς «Ἀνάστασιν Χριστοῦ» τρεῖς καὶ «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς» ἐπίσης τρεῖς χῆμα. Εἰς τὴν ἐκφώνησιν «Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα» ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν μεγαλυναρίων ὡς ἐξῆς:

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐθελουσίως παθόντα καὶ ταφέντα καὶ ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου. «Φωτίζου, φωτίζου».

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου Χριστὸν τὸν ζωοδότην. «Φωτίζου, φωτίζου».

Χριστὸς τὸ καινὸν Πάσχα, τὸ ζωόθυτον θῆμα, ἀμνὸς Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν κόσμου. «Ὡ θείας, ὦ φίλης».

Σήμερον πᾶσα κτίσις ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη καὶ ᾄδης ἐσκυλεύθη. «Ὡ θείας, ὦ φίλης».

Δόξα. Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου καὶ ἀδιαιρέτου θεότητος τὸ κράτος. «Ὡ Πάσχα τὸ μέγα».

Καὶ νῦν. Χαῖρε, παρθένε, χαῖρε, χαῖρε, εὐλογημένη, χαῖρε, δεδοξασμένη, σὸς γὰρ υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου. «Ὡ Πάσχα τὸ μέγα».

Ἡ καταβασία «Ὁ ἄγγελος ἐβόα τῇ κεχαριτωμένῃ, ἀγνῇ παρθένε, χαῖρε καὶ πάλιν ἐρῶ, χαῖρε, ὁ σὸς υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου. Φωτίζου, φωτίζου», «Χριστὸς ἀνέστη» γ' καὶ «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς» ἅπαξ, μικρὰ συναπτῆ μετ' ἐκφωνήσεως «Ὅτι σὲ αἰνοῦσιν».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ τὸ τοῦ Πάσχα μόνον «Σαρκὶ ὑπνώσας» τρεῖς.

Εἰς τοὺς αἰνοὺς τὰ 4 ἀναστάσιμα «Ὑμνοῦμέν σου, Χριστέ» κ.λπ. καὶ εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ στιχηρὰ τοῦ Πάσχα «Πάσχα ἱερὸν» κ.τ.λ., Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» (γ').

ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ. Εὐθύς* μετὰ τὸ τρίτον «Χριστὸς ἀνέστη» ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἱερεὺς) ἀναγινώσκει τὸν κατηχητι-

* Εἰς τὴν θέσιν ταύτην ἔχουν τὸν παρόντα κατηχητικὸν λόγον τὸ Πεντηκοστάριον καὶ τὰ ἀρχαῖα Τυπικά (βλέπε καὶ εἰς τὸ ἐγκρίσει τῆς Ἱεράς

κὸν λόγον Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου «*Εἴ τις εὐσεβῆς καὶ φιλόθεος*», μεθ' ὃν ὁ α' χορὸς ψάλλει τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἦ τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρός*» *.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» δεκάκις ὡς προδεδήλωται (τοῦ ἱερέως θυμῶντος ὡς ἔθος). Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφυμνίων αὐτῶν, ὡς ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ Ἀποστόλου.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «*Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραὴλ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...*»

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ τροπάριον «*Χριστὸς ἀνέστη*», ἡ ὑπακοὴ «*Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον*» καὶ τὸ ἀναστάσιμον κοινάκιον «*Εἰ καὶ ἐν τάφῳ*». Ἀντὶ τρισαγίου «*Ὅσοι εἰς Χριστόν*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος –μετὰ τοῦ προκειμένου αὐτοῦ– Κυρ. Πάσχα, «*Τὸν μὲν πρῶτον λόγον*» (Πρξ. α' 1-9)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «*Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος*» (Ἰω. α' 1-17).

Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως «*Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου*».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε*» (ἄνευ ἀλληλουαίας)· ψάλλεται δὲ ἐκ τρίτου ἢ μετὰ τῶν ἐφεξῆς στίχων αὐτοῦ**.

Μέγα τὸ μυστήριον τῆς σῆς, Χριστέ, ἀναστάσεως. «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε».

Δείπνω παραγέγονας ἐκὼν πάθος ὁ ἀθάνατος. «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε».

Τότε καὶ ὁ ἄδης συναντήσας, ἐπικράνθη λογοθετούμενος, ψυχὰς ἀπαιτούμενος. «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε».

Συνόδου «Ἱερατικόν» τῆς Ἀποστ. Διακονίας τοῦ ἔτους 2002, ἐπιμελεία π. Κων. Παπαγιάννη).

* Ὁ κατηχητικὸς λόγος καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου λέγονται μόνον σήμερον.

** Οἱ παρόντες στίχοι εὐρηνται εἰς τὸν σιναϊτικὸν κώδικα 150, τοῦ 9ου-10ου αἰῶνος (Τυπικὰ Δημητριεύσκη 1,174).

Τότε και Μαρία ἡ μυρίσασα εὐφράνθη, προσκυνήσασα Θεὸν πρὸ τοῦ μνήματος. «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε».

Εἶπατε τῷ Πέτρῳ και τοῖς λοιποῖς ἀποστόλοις, ὅτι ἀνέστη ἐκ νεκρῶν ὁ ἀθάνατος. «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε».

Μετὰ τὴν θ. κοινωνίαν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἅπαξ· τὸ αὐτὸ τρίς σύντομον (εἰς ἦχον β´) ἀντὶ τοῦ Εἶη τὸ ὄνομα.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν», ἐν τέλει τῆς ὁποίας ὁ ἱερεὺς ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν λαὸν ἐκφωνεῖ «Χριστὸς ἀνέστη», καὶ ὁ λαὸς ἀποκρίνεται «Ἀληθῶς ἀνέστη» (τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται τρίς), εἶτα ὁ ἱερεὺς «Δόξα τῇ αὐτοῦ τριημέρῳ ἐγέρσει», καὶ ὁ λαὸς «Προσκυνοῦμεν αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν» (ἅπαξ)· εἶτα (ἀντὶ τοῦ Δι' εὐχῶν) ὁ ἱερεὺς ψάλλει ἢ ἐκφωνεῖ ὁλόκληρον τὸ «Χριστὸς ἀνέστη».

Εἰδήσεις. 1. Ἡ τάξις αὐτῆ τῆς θ. λειτουργίας τηρεῖται καθ' ἅπασαν τὴν διακαινήσιμον ἐβδομάδα, ἐναλλασσομένων τῶν ἀναγνωσμάτων.

2. Ἀπὸ τῆς Κυριακῆς μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς διακαινησίμου, ὡς καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, ἀντὶ ὧρῶν, ἀποδείπνου καὶ μεσονυκτικοῦ λέγεται ἡ **ἐναρκτήριος ἀκολουθία** οὕτως· «Εὐλόγητός», «Χριστὸς ἀνέστη» (τρὶς), «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» (τρὶς), ἡ ὑπακοή «Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον» (ἅπαξ), τὸ κοντάκιον «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατήλθες» (ἅπαξ), καὶ τὰ τροπάρια «Ἐν τάφῳ σωματικῶς, Δόξα Πατρί, «Ὡς ζωηφόρος, ὡς παραδείσου ὠραιότερος», Καὶ νῦν, «Τὸ τοῦ Ὑψίστου ἡγιασμένον θεῖον σκῆνωμα»· τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (μ´), Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὴν τιμωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον»· «Δι' εὐχῶν». Ἡ αὐτὴ ἀκολουθία ἐπαναλαμβάνεται τρίς (ὡς ἔχει ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ ἢ τῷ Ὁρολογίῳ), καὶ εἶτα γίνεται μικρὰ ἀπόλυσις, ἐπισφραγιζομένη διὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη».

3. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς διακαινησίμου ἐβδομάδος εἰς τὸν ἑσπερινὸν τὸ Ψαλτήριον δὲν ἀναγινώσκεται καὶ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» μετὰ τοῦ τρισαγίου καταλιμπάνεται· εἰς δὲ τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου καταλιμπάνεται ἡ δοξολογία· εἰς τὴν θ. λειτουργίαν ἀντὶ τοῦ «Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου» ψάλλεται τρίς τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» συνήθως εἰς ἦχον β´ στιχηραρικόν.

4. Ἐὰν γένηται ἐν τῇ διακαινησίμῳ ἐβδομάδι ἀρτοκλασία, ἀντὶ τοῦ Θεοτόκε Παρθένε ψάλλεται τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» (Τ.Μ.Ε., Προθεωρία §11).

5. Κατὰ τὴν διακαινήσιμον ἐπίσης ἑβδομάδα ἀντὶ τῆς συνήθους νεκρωσίμου ἀκολουθίας ψάλλεται ἡ ἀναστάσιμος νεκρώσιμος ἀκολουθία (ὄρα εἰς Εὐχολόγιον).

6. Τὰ ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ εἰσοδικὸν «Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε» εἴθισται νῦν νὰ «ψάλλωνται ἀπαράλλακτα καθ' ἑκάστην ἡμέραν μέχρι τῆς ἀποδόσεως· καὶ τοὶ τὰ ἀρχαῖα τυπικὰ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀντιπάσχα διατάττουσιν ἕναρξιν τῶν τυπικῶν καὶ μακαρισμῶν, καὶ ἀντὶ εἰσοδικοῦ ὀρίζουσι τὸ “Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν”» (Τ.Μ.Ε., Προθεωρία §37).

7. Ἐπίσης μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς ψάλλεται εἰς πάσας τὰς θ. λειτουργίας τὸ «Χριστὸς ἀνέστη», εἰς ἀπάσας τὰς ἀκολουθίας ἀπόλυσις λέγεται «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς...», ἀντὶ δὲ τοῦ Δι' εὐχῶν ὁ ὕμνος «Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν».

Τῆ Κυριακῆ τοῦ Πάσχα ἑσπέρας. Ἀντὶ τῆς θ' ὥρας ἡ ἐναρκτήριος ἀκολουθία τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. «Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ», τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις, ὡς εἰς τὸν ὄρθρον, ἡ μεγ. συναπὴ καὶ ἡ ἐκφώνησις «Ὅτι πρέπει σοι». Ἐσπέρια, εἰς στίχους 6, τὰ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ ἀναστάσιμα, Δόξα, «Τὸν σωτήριον ὕμνον», Καὶ νῦν, «Παρήλθεν ἡ σκιὰ τοῦ νόμου».

ΕἰΣΟΔΟΣ μετ' Εὐαγγελίου, «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ μέγα προκείμενον «Τίς θεὸς μέγας» κατὰ τὴν ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τάξιν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ. Εὐθύς «Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς» καὶ κατὰ τὴν οἰκείαν τάξιν ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει ἀπὸ τῶν βημοθύρων τὸ Εὐαγγέλιον «Οὔσης ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ» (Ἰω. κ' 19-25), τὸ ὁποῖον, ἐφόσον καθίσταται δυνατὸν, ἐπαναλαμβάνεται καὶ παρ' ἄλλων κατὰ τὰς ὠρισμένας περιόδους αὐτοῦ εἰς διαφόρους γλώσσας. Μετὰ τὴν πλήρωσιν τοῦ Εὐαγγελίου, ὁ ἀ' χορὸς «Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι», ἡ ἐκτενής, τὸ «Καταξίωσον» κ.τ.λ., ὡς συνήθως.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ. Τὸ στιχηρὸν «Ἡ ἀνάστασις σου, Χριστέ σωτήρ» καὶ εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ 4 στιχηρὰ «Πάσχα ἱερὸν», Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ (διαλογικῶς) «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς», ὡς ἐσημειώθη εἰς τὸ τέλος τῆς θ. λειτουργίας.

16. † Δευτέρα διακαινησίμου. Ἀγάπης, Ειρήνης καὶ Χιονίας μαρτύρων. Χαρίσσης, Νίκης καὶ τῶν σὺν αὐταῖς μαρτύρων († 258). Ἦχος β΄.

Εἰς τὸν ὄρθρον. «Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ», τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις, ἡ μεγ. συναπτή καὶ ἡ ἐκφώνησις «Ὅτι πρέπει σοι»· ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τῆς χθές, ἀλλὰ ἀφ' εἰς ὥδης τοῦ κανόνος μόνον τὸ κοντάκιον καὶ τὸ συναξάριον τῆς 16ης Ἀπριλίου· εἶτα τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» καὶ τὰ λοιπά.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα κ.λπ., ὡς χθές· Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας, «Υπέστρεψαν οἱ ἀπόστολοι» (Πρξ. α΄ 12-17, 21-26)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε» (Ἰω. α΄ 18-28) καὶ καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία, ὡς χθές.

Σημειώσεις. Ἐνθα τυχὸν τιμᾶται ὁ ἅγιος Γρηγόριος Ε΄, τοῦ ὁποῖου τὸ ἰ. λείψανον τεθησαύριται ἐν τῷ καθεδρικῷ ναῷ Ἀθηνῶν, ἔν τε τῷ ἑσπερινῷ τῆς ἀγάπης, τῷ ὄρθρῳ καὶ τῇ λειτουργίᾳ συμψάλλεται ἐκ μεταθέσεως καὶ ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ (ἐξ ἰδιαιτέρας φυλλάδος ἢ ἐν τέλει τοῦ Μηναίου), κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Τυπικοῦ (Τ.Μ.Ε. 23 Ἀπριλίου, §§1-3). Ἀπόστολος τοῦ ἁγίου (13ης Νοεμβρίου, Ἐβρ. ζ΄ 26 - η΄ 2) καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

17. † Τρίτη τῆς διακαινησίμου. Συμεὼν ἱερομάρτυρος τοῦ ἐν Περσίδι († 344). Ἀγαπητοῦ Ῥώμης († 536), Ἀδριανοῦ μάρτυρος († 251), Μακαρίου ἐπισκόπου Κορίνθου († 1805). Ἦχος γ΄.

[Τῇ Τρίτῃ τῆς διακαινησίμου μνήμη τῶν νεοφανῶν μαρτύρων Ῥαφαήλ, Νικολάου, Ειρήνης τῶν ἐν Λέσβῳ· ὡσαύτως μνήμη τῶν ὀσιομαρτύρων τῆς μονῆς Μεταμορφώσεως Νταοῦ Πεντέλης.]

Ἡ ἀκολουθία κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου· Ἀπόστολος Τρίτης διακαιν., «Σταθεὶς ὁ Πέτρος σὺν τοῖς ἑνδεκα» (Πρξ. β΄ 14-21)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «Ὁ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν» (Λκ. κδ΄ 12-35).

18. † Τετάρτη τῆς διακαινησίμου. Ἰωάννου ὀσίου. Σάββα τοῦ στρατηλάτου καὶ μάρτυρος, Ἀθνασίας ὀσίας τῆς ἐξ Αἰγίνης. Ἦχος δ΄.

Ἡ ἀκολουθία κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου· Ἀπόστολος Τετ. διακαιν., «εἶπε Πέτρος πρὸς τὸν λαόν» (Πρξ.

β' 22-38)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «*Εἰσὶτήκει ὁ Ἰωάννης*» (Ἰω. α' 35-52).

19. † Πέμπτη τῆς διακαινησίμου. Παφνουτίου ἱερομάρτυρος, Φιλίππας μάρτυρος, Γεωργίου ἐπισκόπου Πισιδίας τοῦ ὁμολογητοῦ. Ἦχος πλ. α'.

Τῇ Πέμπτῃ τῆς διακαινησίμου τιμᾶται ἡ μνήμη τοῦ νεομάρτυρος Μιχαὴλ τοῦ Εὐρυτᾶνος († 21 Μαρτίου 1544) ἐν τῇ γενετείρᾳ αὐτοῦ Γρανίτῃ.

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ· εἰς τὴν λειτουργίαν Ἀπόστολος Πέμ. διακαιν., «*Εἶπε Πέτρος πρὸς τὸν λαόν*» (Πρξ. β' 38-43)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «*Ἀνθρωπὸς τις ἦν*» (Ἰω. γ' 1-15).

20. † Παρασκευὴ τῆς διακαινησίμου. «Τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς». Θεοδώρου ὁσίου τοῦ Τριχινᾶ· Ζακχαίου ἀποστόλου, Ἀθανασίου ὁσίου κτίτορος Μεγ. Μετεώρου († 1310)· Ἀναστασίου Β', Πατριάρχου Ἀντιοχείας, ἱερομάρτυρος (ζ' αἰ.). Ἦχος πλ. β'.

Ἀντὶ τῆς θ' ὥρας ἡ ἐναρκτήριος ἀκολουθία τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*» (εἰς στίχους 10) ἀναστάσιμα «*Νίην ἔχων, Χριστέ*» κ.λπ. 6, τῆς Θεοτόκου προσόμοια 3 εἰς 4 (δευτεροῦντες τὸ πρῶτον), Δόξα, «*Τίς λαλήσει*», Καὶ νῦν, «*Τίς μὴ μακαρίσει σε*». Εἴσοδος, «*Φῶς ἱλαρόν*», προκείμενον «*Ἀγαπήσω σε, Κύριε*» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὰ ἀπόστιχα (ἄρχεται ὁ β' χορὸς) «*Τὴν ἀνάστασίν σου, Χριστέ σωτήρ*», εἶτα στίχος «*Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ*» καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς Θεοτόκου* (τὰ δύο τελευταῖα εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν), Δόξα,

* Καταχωρίζομεν ὧδε τὸ γ' προσόμοιον ληφθὲν ἐκ χειρογράφων κωδίκων, καθόσον τὸ εἰς τὰ ἔντυπα Πεντηκοστάρια κατακεχωρημένον εἶναι ἔλλιπές (ὄρα Π. Β. Πάσχου, «*Λειτουργικῶν κενῶν συμπλήρωσις*», Ἐκκλησία, ΝΗ', 1981, σελ. 408-410).

Χαίροις ἡ Ζωοδόχος Πηγὴ, ἡ ἀενάως ἀναβλύζουσα χάριτας, ἡ βρῦσις τῶν ἰαμάτων, ἡ πᾶσαν νόσων ἰσχύν, ἀσθενῆ καὶ φαύλην ἀπελέγχουσα· τυφλῶν ἡ ἀνάβλεψις, καὶ λεπρῶν θεία κάθαρσις· σθένος ἀρρώστων, πα-

«Σαλπίσωμεν φιλέορτοι», Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα», μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» γ'*. Ἀπόλυσις ἢ τοῦ Πάσχα διαλογικῶς.

Μεσονυκτικὸν ἢ ἐναρκτήριος ἀκολουθία τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» (ι') καὶ τὰ εἰρηνικά. Κανόνες, ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ στίχου «Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε», καὶ ὁ τῆς Θεοτόκου μετὰ στίχου «Ὑπεραγία Θεοτόκε»· εἰς τὸ τέλος ἐκάστης ὥδης καταβασία ὁ εἰρμὸς αὐτῆς, τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» (γ'), «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς», μικρὰ συναπτῆ καὶ ἡ οἰκεία ἐκφώνησις· μετὰ τὴν γ' ὥδην, τὸ κοντάκιον τοῦ Πάσχα χῦμα καὶ ψάλλεται τὸ μεσώδιον κάθισμα τῆς Θεοτόκου «Τὴν ἀέναον κρήνην»· μετὰ τὴν ε' ὥδην τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς Θεοτόκου, τὸ μνηολόγιον, τὸ ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου, «Ἀνάστασιν Χριστοῦ» (γ'), «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς» (γ')· ἢ ζ' καὶ ἢ η' ὥδῃ τῶν κανόνων· εἶτα ἢ θ' ὥδῃ τοῦ Πάσχα εἰς 4 μεγαλυνάρια (ἄνευ Δόξα, Καὶ νῦν) καὶ ἢ τῆς Θεοτόκου μετὰ στίχου «Ὑπεραγία Θεοτόκε» (εἰς τὰ δύο τελευταῖα Δόξα, Καὶ νῦν)· ἢ καταβασία «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου», «Χριστὸς ἀνέστη» γ' καὶ «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς» ἅπαξ, μικρὰ συναπτῆ μετ' ἐκφωνήσεως «Ὅτι σὲ αἰνοῦσιν».

Ἐξαποστειλάρια «Σαρκὶ ὑπνώσας» καὶ τὸ τῆς Θεοτόκου. Εἰς τοὺς αἶνους ἀναστάσιμα 4, τῆς Θεοτόκου 4, καὶ τὰ «Πάσχα ἱερόν», Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς.

ρειμένων ἀνόρθωσις, ἢ πηγάζουσα νοσημάτων πᾶν φάρμακον, ἅπασιν τοῖς προστρέχουσι πιστῶς τῷ τεμένει σου, μέγα κοινὸν ἰατρεῖον, ἄμισθον ὄντως καὶ ἔτοιμον, Χριστοῦ μητρὸς Λόγου, τοῦ πηγάζοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

* Παραθέτομεν τὸ γνωστότερον σήμερον καὶ εὐρέως χρησιμοποιούμενον ἀπολυτικίον τῆς Θεοτόκου Ζωοδόχου Πηγῆς. Ἦχος α'.

Ὁ ναός σου, Θεοτόκε, ἀνεδείχθη παράδεισος, ὡς ποταμοὺς ἀειζῶνους ἀναβλύζων ἰάματα· ὧς προσερχόμενοι πιστῶς, ὡς Ζωοδόχου ἐκ Πηγῆς, ῥῶσιν ἀντλοῦμεν, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον· πρεσβεύεις γὰρ σὺ τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι σωτῆρι Χριστῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἴσοδον «Χριστὸς ἀνέστη», «Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον», καὶ κοντάκια τὸ τῆς Θεοτόκου «Ἐξ ἀκενώτου σου» καὶ τὸ τοῦ Πάσχα «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ»· «Ὅσοι εἰς Χριστόν». Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας, «Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἀνέβαινον» (Πρξ. γ' 1-8)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «Ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναοῦμ» (Ἰω. β' 12-22). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου». [Εἰς τὰ δίπτυχα, κατ' ἀπαίτησιν τοῦ Τ.Μ.Ε., τὸ μεγαλυνάριον «Ὑδωρ τὸ ζώηριον» (ζήτηε εἰς τὸ Πεντηκοστάριον).] Κοινωνικὸν «Σῶμα Χριστοῦ». Τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῇ διακαινησίμῳ ἑβδομάδι.

21. † Σάββατον τῆς διακαινησίμου. Ἰανουαρίου ἱερομάρ. († 305). Ἀλεξάνδρος τῆς βασιλίσης· Ἀναστασίου Α' Ἀντιοχείας, ὁσίου († 599)· Μαξίμου ΚΠόλεως († 434). Ἦχος πλ. δ'.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ἀπαραλλάκτως ὡς ἔχει ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Εἰς τὴν λειτουργίαν Ἀπόστολος: ἡμέρας, «Κρατοῦντος τοῦ ἰαθέντος χωλοῦ» (Πρξ. γ' 11-16)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ» (Ἰω. γ' 22-33).

22. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΑΣΧΑ (Β' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ, ΤΟΥ ΘΩΜΑ). «Τὰ ἐγκαίνια τῆς (καθ' ἑβδομάδα ἀνακυκλουμένης) ἑορτῆς τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀναστάσεως καὶ ἡ τοῦ ἀποστόλου Θωμᾶ σωτήριος ὁμολογία». Θεοδώρου ὁσίου τοῦ Συκεώτου († 613)· Ναθαναὴλ ἀποστόλου (α' αἰ.), Θεοχάρους καὶ Ἀποστόλου ὁσίων τῶν ἐν Ἄρτη, Νεάρχου μάρτυρος. Ἐωθινὸν α'.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ τῶν ἐκ Σαμοθράκης 5 νεομαρτύρων († 1835).

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς (ἅπαξ ἐκ τοῦ βήματος καὶ ἀνὰ μίαν ὑπὸ τῶν χορῶν)· ὁ προοιμιακὸς ἄνευ τοῦ Δεῦτε προσκνήσωμεν (ὡς καὶ ἐφεξῆς μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα), τὰ εἰρηνικὰ καὶ τὸ ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» τὰ 6 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς, Δόξα, Καὶ νῦν, «Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ἐπέστης, Χριστέ».

Εἰσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν».

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ 3 ιδιόμελα τῆς ἑορτῆς, Δόξα, Καὶ νῦν, «Φιλάνθρωπε, μέγα καὶ ἀνεύκαστον».

«Νῦν ἀπολύεις»· τρισάγιον (ὃ περ ἀπὸ σήμερον καὶ ἐφεξῆς λέγεται ἐν πάσαις ταῖς ἀκολουθίαις, μόνον δ' ἐν ἀρχῇ τῶν ἀκολουθιῶν ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη», οὐχὶ δὲ καὶ ἐν ἄλλοις σημείοις αὐτῶν) κ.λπ..

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος» (τρὶς).

ΑΠΟΛΥΣΙΣ «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς...»· ἀντὶ τοῦ Δι' εὐχῶν ὁ ἱερεὺς τὸ «Χριστὸς ἀνέστη».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ α' ἤχου «Μίαν τρισυπόστατον ἀρχήν», τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστὶ», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτικίον «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτικίον τῆς ἑορτῆς τρὶς.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ τῆς ἑορτῆς δις ἕκαστον (εὐλογητάρια δὲν ψάλλονται χάριν τῆς δεσποτικῆς ἑορτῆς). Εὐθύς οἱ ἀναβαθμοὶ «Ἐκ νεότητός μου»· προκείμενον «Ἐπαίνει, Ἱερουσαλήμ, τὸν Κύριον» (τρὶς).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ. Ἄπασα ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ (α') Εὐαγγελίου, τὸ ὁποῖον ἀναγινώσκεται ἐντὸς τοῦ ἰ. βήματος, ὡς ὅλα τὰ ἑωθινά· ὁ ν' ψαλμὸς ψάλλεται, καὶ γίνεται ἡ συνήθης προσκύνησις τοῦ Εὐαγγελίου.

ΚΑΝΩΝ ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6, «ἄνευ στίχων»· μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν ἢ ὑπακοή «Ὡς ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν σου»· μετὰ τὴν ς' τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ μνηνολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς ἑορτῆς.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ τοῦ κανόνος τοῦ Πάσχα «Ἀναστάσεως ἡμέρα»· (ἀντὶ τοῦ *Τὴν τιμωτέραν*), ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ τοῦ κανόνος τῆς σήμερον ἑορτῆς, ἢ τοι ὁ εἰρμὸς «Σὲ τὴν φαεινὴν λαμπάδα» καὶ τὰ ἐν συνεχείᾳ τροπάρια, ἐν τέλει δὲ καταβασία ὁ εἰρμὸς «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος», τῆς ἑορτῆς «Ἐμῶν μελῶν χειρὶ σου» δὶς, «Σήμερον ἔαρ μυρίζει» ἅπαξ.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, «Μεθ' ἡμέρας ὀκτώ». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. «Εὐλογημένη», «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς, καὶ τὰ εἰρηνικά. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ (δὲν ψάλλεται πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἀλλ' εὐθύς τὸ) ἀπολυτίκιον «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος» καὶ κοντάκιον «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ». Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς, «Διὰ τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων» (Πρξ. ε' 12-20). Εὐαγγέλιον ὁμοίως, θ' ἑωθινόν, «Οὔσης ὀψίας» (Ἰω. κ' 19-31).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Σὲ τὴν φαεινὴν λαμπάδα».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Ἐπαίνει, Ἱερουσαλήμ, τὸν Κύριον· αἶνει τὸν Θεόν σου, Σιών· ἀλληλούια». Ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς, «Χριστὸς ἀνέστη» ἅπαξ· «Πληρωθήτω», «Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου». Ἀπόλυσις ὡς εἰς τὸν ἔσπερινόν.

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς Τρίτης τῆς ἐβδομάδος τοῦ τυφλοῦ εἰς τὴν θ. λειτουργίαν, μετὰ τὸ «Εὐλογημένη ἡ βασιλεία», ψάλλεται τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς, ἅπαξ ἀπὸ τοῦ βήματος καὶ ἀνά μίαν ὑφ' ἑκάστου τῶν χορῶν, καὶ εἶτα ἐκφωνοῦνται τὰ εἰρηνικά.

2. Ἀπὸ αὐριον αἰ καθ' ἡμέραν ἀκολουθία τελοῦνται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου, συμπάλλονται δὲ καὶ αἰ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου, πλὴν Κυριακῆς καὶ ἑορτῆς τοῦ Πεντηκοσταρίου.

3. Ἀπὸ αὐριον μέχρι τῆς Τρίτης τοῦ τυφλοῦ ἐν καθημερινῇ (ἐκτὸς δηλονότι Κυριακῆς ἢ ἑορτῆς τοῦ Πεντηκοσταρίου), ἐὰν τύχη ἑορταζόμενος ἅγιος, μετὰ τὰ δοξαστικά τοῦ Μηναίου, Καὶ νῦν ψάλλονται τὰ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ ἑόρτια ἰδιόμελα τῆς σειρᾶς, καὶ οὐχὶ τὸ «Ἀναστάσεως ἡμέρα», καθὼς καὶ τὰ ἀπολυτίκια, τὰ ἔξαποστειλάρια καὶ τὰ κοντάκια τῆς προλαβούσης Κυριακῆς ἢ ἑορτῆς, **καὶ οὐχὶ τὰ τοῦ Πάσχα** (Τ.Μ.Ε., Προθεωρία §33· καὶ 23 Ἀπριλίου, ὑπόσημ. 4).

4. Εἰς τὸν ὄρθρον τῶν καθημερινῶν μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, μετὰ τὰ καθίσματα (ἢ μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ὄρθρου, εἰ ἔστι), λέγεται τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» καὶ εἶτα ὁ ν' ψαλμός. Τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσεται ὁ κανὼν τῆς προλαβούσης Κυριακῆς ἢ ἑορτῆς, καὶ οὐχὶ ὁ κανὼν τοῦ Πάσχα (ἀπὸ αὐριον ἕως τοῦ Σαββάτου προτάσσεται ὁ κανὼν τοῦ Θωμᾶ)· **στιχο-λογοῦμεν δὲ καὶ «Τὴν τιμωτέραν»**. Ἐὰν προβλέπονται καταβασίαι, ψάλλονται οἱ εἰρμοὶ «Ἀναστάσεως ἡμέρα», πλὴν τῆς περιόδου

τῆς Μεσοπεντηκοστῆς καὶ πλὴν Κυριακῆς Δευτέρας καὶ Τρίτης τοῦ τυφλοῦ.

5. Ἀπὸ αὐριον εἰς τὰς λειτουργίας τῶν καθημερινῶν μετὰ τὸ «Ἐξαίρετως» ἐπανέρχεται ψαλλόμενον τὸ «Ἄξιον ἐστίν», ἐκτὸς ἂν ὀρίξῃ ἄλλως τὸ Τυπικόν. (Μέχρι τοῦ ἐπομένου Σαββάτου κοντάκιον τῆς λειτουργίας ψάλλεται τὸ τοῦ Θωμᾶ «Τῆ φιλοπράγμονι δεξιᾷ»).

23. Δευτέρα. † Γεωργίου μεγαλομάρτυρος τοῦ τροπαιοφόρου († 303).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἐσφραγισμένου τοῦ μηνήματος» κοντάκιον «Τῆ φιλοπράγμονι δεξιᾷ».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς ἄνευ Ψαλτηρίου.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», εἰς στίχους 8, [κατ' ἀπαίτησιν τοῦ Τ.Μ.Ε.] προσόμοια τῆς ἑορτῆς (ἂ ζῆτει εἰς τοὺς αἶνους τῆς χθὲς) δύο «Μετὰ τὴν ἐκ τάφου σου», «Θωμᾶς ὁ καὶ δίδυμος», καὶ τοῦ Μηναιίου 6, «Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσι» κ.λπ., Δόξα, τὸ ἰδιόμελον «Ἀξίως τοῦ ὀνόματος», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, τῶν μαθητῶν συνηθροισμένων» (Κυριακὴ Θωμᾶ ἐσπέρας).

ΕἰΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἱλαρόν», τὸ μέγα προκείμενον «Τίς θεὸς μέγας» κατὰ τὴν ἐν τῇ Πεντηκοσταρίῳ τάξιν, καὶ τὰ ἐν τῷ Μηναιίῳ ἀναγνώσματα τοῦ μεγαλομάρτυρος.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ 3 προσόμοια τοῦ Μηναιίου «Ἀνευφημοῦσαι λαοί» κ.λπ., εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον «Τὸν νοερόν ἀδάμαντα», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Μεθ' ἡμέρας ὀκτώ» (Κυριακὴ Θωμᾶ ἐσπέρας).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ὡς τῶν αἰχμαλώτων», Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἐσφραγισμένου τοῦ μηνήματος».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ διὰ τὴν λιτὴν ἰδιόμελα τοῦ ἁγίου, ὡς ἐν τῷ Μηναιίῳ, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Τῶν μαθητῶν δισταζόντων» (Δευτέρα τοῦ Θωμᾶ πρωί, εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν), τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ἐσφραγισμένου τοῦ μηνήματος»*.

* Κατὰ τὴν ὀρθὴν διάταξιν τοῦ Τ.Μ.Ε. Ἄπρ. 23, §14 καὶ §31.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτικά «Ὡς τῶν αἰχμαλώτων», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος». [Τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ πολυέλεος τοῦ ἁγίου.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ εἰς τὴν α΄ στιχολ., τοῦ ἁγίου «Ἀνέτειλεν ἰδού», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ὅμοιον τῆς ἑορτῆς «Ἀψάμενος χειρὶ» (βλ. Δευτέρω τοῦ Θωμᾶ πρωί)· εἰς τὴν β΄ στιχολ., τοῦ ἁγίου «Πόθω ζέοντι», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ κάτωθι τῆς ἑορτῆς, ἦχος πλ. α΄, πρὸς «Τὸν συνάναρχον Λόγον»·

Τὸν ἀπόστολον πάντες καὶ μαθητὴν τοῦ Χριστοῦ, εὐφημήσωμεν ὕμνοις ἐπὶ τῇ μνήμῃ αὐτοῦ· θεοπρεπῶς γὰρ τὰς ἡμῶν διανοίας αὐτός, τύπους τῶν ἡλῶν ψηλαφῶν, βεβαίαν πίστιν ἐκζητῶν, ἐστήριξεν ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ δυσωπεῖ τὸν σωτήρα, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Διὰ τὸν πολυέλεον τὸ κάθισμα τοῦ ἁγίου «Γεωργήσας ἐμμελῶς», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ κάτωθι τῆς ἑορτῆς, ἦχος α΄, πρὸς «Τὸν τάφον σου, σωτήρ».

Ἰδὼν μου τὴν πλευράν καὶ τὰς τρήσεις τῶν ἡλῶν, Θωμᾶ τί ἀπιστεῖς τῇ ἐμῇ ἀναστάσει; ὁ Κύριος ἔλεγεν ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος, ὄπτανόμενος τοῖς ἀποστόλοις ἀρρήτως, ὁ δὲ Δίδυμος πεισθεὶς ἐβόα τῷ κτίστη· Θεὸς μου εἶ καὶ Κύριος.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ τοῦ ὄρθρου, Τρίτης β΄ ἐβδ. Λουκᾶ, «Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων» (Λκ. κα΄ 12-19), μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ ὡς ἀκριβῶς ἔχει εἰς τὸ Μηναῖον.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ τῆς προλαβούσης Κυριακῆς «Ἄσωμεν πάντες λαοὶ» μετὰ τῶν εἰρμῶν (στίχος εἰς τὰ τροπάρια «Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε») καὶ ὁ α΄ τοῦ ἁγίου «Ὑπὲρ ἡλίον ἐξήστραψεν». Ἀπὸ γ΄ ὥδῃς τὰ δύο μεσῶδια καθίσματα τοῦ ἁγίου, Καὶ νῦν, τὸ κάτωθι τῆς ἑορτῆς, ἦχος α΄, πρὸς «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος»·

Τῷ φόβῳ τῶν Ἑβραίων κεκρυμμένων τῶν μαθητῶν, καὶ ἐν τῇ Σιών συνηγμένων εἰσῆλθες πρὸς αὐτούς, ἀγαθέ, καὶ ἔστης κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, ἐν μέσῳ αὐτῶν χαροποιός, καὶ ὑπέδειξας αὐτοῖς τὰς χεῖρας, καὶ τῆς ἀχράντου σου πλευρὰς τοὺς μώλωπας, λέγων τῷ ἀπιστοῦντι μαθητῇ· Φέρε τὴν χεῖρά σου καὶ ἐρέυνα, ὅτι αὐτὸς ἐγὼ εἰμὶ ὁ διὰ σὲ παθητός.

Ἄφ' ᾧ ὥδῃς τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τοῦ ἁγίου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ οἱ εἰρμοὶ «Ἀναστάσεως ἡμέρα»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ τὸ τοῦ Μηναίου «Ἐαρ ἡμῖν ἐξέλαμψε» καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς «Σήμερον ἔαρ μυρίζει».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ τὰ 4 προσόμοια τοῦ Μηναίου «Δεῦτε τὴν πανέορτον φαιδρὰν» κ.λπ., Δόξα, τὸ ἐν συνεχείᾳ ἰδιόμελον «Ἀνέτειλε τὸ ἔαρ», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος» (Δευτέρα τοῦ Θωμᾶ πρωί, εἰς τοὺς αἶνους). Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα καὶ τὸ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος», «Ὡς τῶν αἰχμαλώτων», καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον τῆς ἑορτῆς «Τῇ φιλοπράγματι δεξιᾷ».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς 23ης Ἀπριλίου. Ἀπόστολος: τοῦ ἁγίου, Σαβ. δ' ἐβδ. Πράξ., «Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἐπέβαλεν Ἡρῳδῆς» (Πρξ. ιβ' 1-11)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Σαβ. γ' ἐβδ. Ἰωάν., «Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν» (Ἰω. ιε' 17-ις' 2).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Εἰς μνημόσυνον»· εἰς τὴν μετὰ τὴν κοινω- νίαν εὐλόγησιν «Χριστὸς ἀνέστη», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργί- ας ὡς συνήθως.

24. Τρίτη. Ἐλισάβετ τῆς ὁσίας. Δούκα νεομάρτυρος τοῦ ῥάπτου ἐκ Μυτιλήνης († 1564), Νικολάου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Μα- γνησίᾳ († 1776).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. β' ἐβδ. Πράξεων (Πρξ. δ' 1-10)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. β' ἐβδ. Ἰωάννου (Ἰω. γ' 16-21).

25. Τετάρτη. † Μάρκου τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ (α' αἰ.).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος»· κοντάκιον «Τῇ φιλοπράγματι δεξιᾷ».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ ἡ α' στάσις τοῦ «Μακάριος ἀνήρ».

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», τὰ 6 προσόμοια τοῦ Μηναίου, Δόξα, τὸ ἐν συνεχείᾳ ἰδιόμελον «Σοῦ ἐξεχύθη χάρις», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Κύριε, τῇ ἀστέκῳ τῆς σῆς θεότητος» (Τρίτη τοῦ Θωμᾶ ἑσπέρας, εἰς τὰ κεκραγάρια).

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ 3 προσόμοια τοῦ Μηναίου «*ᾠ Μᾶρκε θεόσοφε*» κ.λπ., εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, «*Δεῦτε τῆς οὐρανόμουσταγωγίας*», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς ὁμόηχον «*ᾠ Αἴσαι, Θωμᾶ, τῆς πλευρᾶς*» (Τρίτη τοῦ Θωμᾶ ἑσπέρας, εἰς τὰ ἀπόστιχα).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «*Ἀπόστολε ἄγιε*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Ἐσφραγισμένου τοῦ μηνήματος*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» ἀπολυτικά «*Ἀπόστολε ἄγιε*», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «*Ἐσφραγισμένου τοῦ μηνήματος*».

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ τῆς ἡμέρας τοῦ Πεντηκοσταρίου κατὰ σειράν. Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ τῆς προλαβούσης Κυριακῆς μετὰ τῶν εἰρῶν, καὶ ὁ τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς «*Τῇ φιλοπράγμονι δεξιᾷ*», εἶτα ψάλλονται τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ ἁγίου ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Τῷ φόβῳ τῶν Ἑβραίων*» (βλ. ἀνωτέρω εἰς τὴν 23ην τοῦ μηνός)· ἀφ' ε' τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τοῦ ἁγίου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρῶι «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*»· «*Τὴν τιμωτέραν*», «*Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τοῦ εὐαγγελιστοῦ καὶ τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑἴΝΟΥΣ τὰ 3 προσόμοια τοῦ Μηναίου «*Αἰγύπτου φωστῆρ ὁ φαεινός*» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, τὸ ἐν τοῖς ἑσπερίοις ἰδιόμελον «*Σοῦ ἐξεχύθη χάρις*», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων*» (Τετάρτη τοῦ Θωμᾶ πρωί, εἰς τοὺς αἴνους). Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπολυτίκιον «*Ἐσφραγισμένου τοῦ μηνήματος*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα καὶ τὸ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Ἐσφραγισμένου τοῦ μηνήματος», «Ἀπόστολε ἄγιε», καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον τῆς ἑορτῆς «Τῆ φιλοπράγμονι δεξιᾷ».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: τοῦ εὐαγγελιστοῦ, Ἀπρ. 25, «Ταπεινώθητε ὑπὸ τὴν κραταίαν χεῖρα» (Α΄ Πέτ. ε΄ 6-14)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Τετ. ιε΄ ἔβδ. Μαθθ. [κατὰ τὸ Μηναιῖον], μὲ τοιαύτην ἀρχήν*· «Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ἀποστέλλειν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ δύο δύο», τὰ δὲ ἐπίλοιπα ὡς ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ (Μρ. ζ΄ 7-13).

Εἰς τὸ Ἐξαίρετως «Ἄξιον ἐστίν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν»· εἰς τὴν μετὰ τὴν κοινωνίαν εὐλόγησιν «Χριστὸς ἀνέστη», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

26. Πέμπτη. Βασιλέως ἐπισκόπου Ἀμασειᾶς ἱερομάρτυρος († 332), Γλαφύρας καὶ Ἰούστας ὁσίων († 322).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. β΄ ἔβδ. Πράξεων (Πρξ. δ΄ 23-31)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πेम. β΄ ἔβδ. Ἰωάννου (Ἰω. ε΄ 24-30).

27. Παρασκευή. Συμεὼν ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων, συγγενοῦς τοῦ Κυρίου, ἱερομάρτυρος († 107).

Ἀπόστολος ἡμέρας, Παρ. β΄ ἔβδ. Πράξ. (Πρξ. ε΄ 1-11)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, ἡμέρας, Παρ. β΄ ἔβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ε΄ 30-ς΄ 2).

28. Σάββατον. «Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τοῦ Θωμᾶ». Τῶν ἐν Κυζικῶ ἐννέα μαρτύρων (γ΄ αἰ.), Μέμονος ὁσίου.

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτίκιον «Ἐσφραγισμένου τοῦ μηνήματος»· κοντάκιον «Τῆ φιλοπράγμονι δεξιᾷ».

* Τὸ Μηναιῖον μεταβάλλει τὴν ἑναρξιν τῆς περικοπῆς καὶ παραλείπει τὴν φράσιν «προσκαλεῖται ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ», διότι ὁ εὐαγγελιστὴς Μᾶρκος δὲν ἀνήκει εἰς τὸν στενὸν κύκλον τῶν δώδεκα, ὅπως ἄλλωστε δὲν ἀνήκουν εἰς αὐτὸν καὶ οἱ ἀπόστολοι Παῦλος, Λουκᾶς, Βαρνάβας, Τιμόθεος, Τίτος, οἱ ἀδελφόθεοι Ἰάκωβος καὶ Ἰούδας, καὶ ἄλλοι.

Εἰς τὸν ἔσπερινόν. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*» ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς 3 «*Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων*» κ.λπ., καὶ τοῦ Μηναίου 3, Δόξα, «*Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων*», Καὶ νῦν, «*Τὴν παγκόσμιον δόξαν*». Εἴσοδος, «*Φῶς ἰλαρόν*», προκείμενον «*Ὁ Θεός, ἀντιλήπτωρ μου εἶ*». Ἀπόστιχα τὰ 4 ἀναστάσιμα ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν αὐτῶν. Ἀπολυτίκιον «*Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος*» (τρῖς).

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς (τρῖς)· καθίσματα ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ· «*Ἀνάστασιν Χριστοῦ*», ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρῶν αὐτοῦ καὶ ὁ τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ' ὥδῆς τὸ μεσῶδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου, Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Ἰδὼν μου τὴν πλευράν*» (ὄρα Κυρ. Θωμᾶ πρωί)· ἀφ' ς' (διὰ τὴν ἀπόδοσιν τῆς ἑορτῆς) τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας. Καταβασίαι, οἱ εἰρῶμοι «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*» (ἀντὶ τοῦ *Τὴν τιμιωτέραν*) ἢ θ' ὥδῆ τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς, ἢ τοι ὁ εἰρῶμος «*Σὲ τὴν φαεινὴν λαμπάδα*» καὶ τὰ ἐν συνεχείᾳ τροπάρια, καὶ ἐν τέλει ὁ εἰρῶμος «*[Ὁ ἄγγελος ἐβόα...] Φωτίζου, φωτίζου*». Ἐξαποστειλάρια, τὰ δύο τῆς ἑορτῆς ἀνὰ μίαν. Εἰς τοὺς αἶνους, εἰς στίχους 6, ἀναστάσιμα 3 καὶ στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς 3 (ἃ ζῆτει εἰς τὸν στίχον τῶν αἶνων) «*Μετὰ τὴν ἐκ τάφου σου*» κ.λπ., Δόξα, Καὶ νῦν, «*Μεθ' ἡμέρας ὀκτώ*», δοξολογία μεγάλη, «*Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκιον «*Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος*» καὶ κοντάκιον «*Τῇ φιλοπράγματι δεξιᾷ*». Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας, Σαβ. β' ἔβδ. Πράξ. (Πρξ. ε' 21-32)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Σαβ. β' ἔβδ. Ἰω. (Ἰω. ς' 14-27). Εἰς τὸ *Ἐξαιρέτως* ὁ εἰρῶμος τῆς θ' ὥδῆς τῆς ἑορτῆς «*Σὲ τὴν φαεινὴν λαμπάδα*». Κοινωνικὸν «*Ἐπαίνει, Ἱερουσαλήμ, τὸν Κύριον, αἶνει τὸν Θεόν σου, Σιών ἀλληλούια*»· ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν...* «*Χριστὸς ἀνέστη*».

29. † ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. «*Τῶν ἁγίων μυροφόρων γυναικῶν, ἔτι δὲ Ἰωσήφ τοῦ ἐξ Ἀριμαθαίας καὶ τοῦ νυκτερινοῦ μαθητοῦ Νικοδήμου*». Ἰάσωνος καὶ Σωσιπάτρου ἀποστό-

λων ἐκ τῶν 70· Κερκύρας μάρτυρος, Ἰωάννου (Καλοκτένους) μητροπολίτου Θηβῶν († ιβ' αἰ.). Ἔγχος β', ἔωθινὸν δ' (τυπικὸν Πεντηκοσταρίου §§16-18).

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ: α') πάντων τῶν ἐν Θεσσαλονίκη διαλαμπάντων ἁγίων· β') Δημητρίου νεομάρτυρος ἐκ Χώρας Τριφυλίας (14 Ἀπριλίου)· γ') Ἡλία νεομάρτυρος τοῦ Ἄρδουνη († 1685)· δ') Σεραφεῖμ ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Φαναρίου καὶ Νεοχωρίου (4 Δεκεμβρίου), ἐν Καρδίτῃ· ε') τῶν παμμεγίστων Ταξιαρχῶν ἐν Μανδαμάδῳ Μηθύμνης ἐπὶ τοῖς ἐγκαινίοις τοῦ ἱ. ναοῦ τοῦ προσκυνήματος.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἐσφραγισμένου τοῦ μηνήματος»· κοντάκιον «Τῇ φιλοπράγματι».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς, ὁ προοιμακὸς (ἄνευ τοῦ Δεῦτε προσκυνήσωμεν) καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», τὰ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ 7 ἀναστάσιμα σιχηρὰ καὶ τὰ 3 ἰδιόμελα τῶν μυροφόρων, Δόξα, «Αἱ μυροφόροι γυναῖκες», Καὶ νῦν, «Παρηλθεν ἡ σιὰ».

Εἰσοδος, «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὸ ἀναστάσιμον «Ἡ ἀνάστασίς σου, Χριστέ σωτήρ» καὶ τὰ «Πάσχα ἱερόν», Δόξα, Καὶ νῦν, «Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ὅτε κατῆλθες»,* Δόξα, «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ», Καὶ νῦν, «Ταῖς μυροφόροις».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ διὰ τὴν λιτὴν ἰδιόμελα ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάκιον κ.λπ., «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ».

* Ἀπολυτίκιον τοῦ σήμερον συνοραζομένου ἁγίου Νικοδήμου, ψαλλόμενον, εἰ δόξοι τῷ προσεστώπῃ, μετὰ τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

Ἔγχος δ'. Κανόνα πίστεως.

Χριστὸν τὸν Κύριον ἐν νυκτὶ ἐπεσκέψατο· ἀναγέννησιν ἄνωθεν ἐκδιδαχθεὶς ἐμαθήτευσεν, ὡς κεκρυμμένος ἀπόστολος· εὐθαρσῶς διεφώνει πρὸς φαρισαίους καὶ γραμματεῖς, τὸν σωτήρα διώκοντας· ὃν νεκρὸν καθεῖλεν ἐκ τοῦ σταυροῦ, μύρα τῇ ταφῇ ἐνεγκὼν, Νικόδημος ὁ ἔνθεμος.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (δ΄) μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΩΝ ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ τῶν δύο θεοτοκίων, καταλιμπανομένου τοῦ κανόνος τῶν μυροφόρων μετὰ τὴν γ΄ ὥδην τὰ δύο μεσώδια καθίσματα τῶν μυροφόρων μετὰ τὴν ς΄ τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν μυροφόρων, τὸ μηνολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ τοῦ Πάσχα ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ὥδης τῆς Θεοτόκου, ἡ θ΄ ὥδη τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν δύο θεοτοκίων καὶ τῶν μεγαλυναρίων ψαλλομένων ὡς ἐξῆς·

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐθελουσίως παθόντα καὶ ταφέντα καὶ ἐξαναστάνα τριήμερον ἐκ τάφου. «Φωτίζου, φωτίζου...»

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐξαναστάνα τριήμερον ἐκ τάφου Χριστὸν τὸν ζωοδότην. «Φωτίζου, φωτίζου...»

Χριστὸς τὸ καινὸν Πάσχα, τὸ ζωόθνητον θῆμα, ἀμνὸς Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν κόσμου. «Ὡ θείας, ὦ φίλης...»

Σήμερον πᾶσα κτίσις ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη καὶ ἄδης ἐσκυλεύθη. «Ὡ Πάσχα τὸ μέγα...»

Δόξα. Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου καὶ ἀδιαιρέτου θεότητος τὸ κρᾶτος. «Συμφώνως, παρθένε...»

Καὶ νῦν. Χαῖρε, παρθένε, χαῖρε, χαῖρε, εὐλογημένη, χαῖρε, δεδοξασμένη, σὸς γὰρ υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου. «Εὐφραίνου, ἀγάλλου...»

Εἶτα «Ὁ ἄγγελος ἐβόα τῇ κεχαριτωμένῃ, ἀγνή παρθένε, χαῖρε καὶ πάλιν ἐρῶ, χαῖρε, ὁ σὸς υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου. Φωτίζου, φωτίζου».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, «Ἅγιος Κύριος», τοῦ πάσχα «Σαρκὶ ὑπνώσας» (ἅπαξ) καὶ τῶν μυροφόρων «Γυναῖκες, ἀκουτίσθητε» (ἅπαξ).

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 4 στιχηρὰ «Πάσχα ἱερὸν» κ.λπ. μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν, Δόξα, τὸ β΄ ἑωθινὸν

«Μετὰ μύρων», Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» ἅπαξ. Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. «Εὐλογημένη», «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς. Ἀντίφωνα καὶ εισοδικὸν τοῦ Πάσχα.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ (δὲν ψάλλεται πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἀλλ' εὐθύς τὰ) ἀπολυτικά «Ὅτε κατήλθες», «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ», «Ταῖς μυροφόροις» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. γ' Πράξ., «Πληθυνόντων τῶν μαθητῶν» (Πρξ. ζ' 1-7). Εὐαγγέλιον: τῶν μυροφόρων, «Ἐλθὼν Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας» (Μρ. ιε' 43-ις' 8).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Σῶμα Χριστοῦ»· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς «Χριστὸς ἀνέστη» ἅπαξ.

Εἰδήσεις. 1. Αἱ καθημεριναὶ ἀκολουθίαι διεξάγονται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου. Εἷς τε τὸν ἑσπερινὸν καὶ τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ 3 ἀπολυτικά τῆς ἑορτῆς ψάλλονται ὡς ἐξῆς· «Ὁ εὐσχήμων», «Ὅτε κατήλθες», «Ταῖς μυροφόροις» (Δόξα, Καὶ νῦν, εἰς τὰ δύο τελευταῖα), ἀλλ' εἰς τὸ τέλος τοῦ μεσονυκτικοῦ καὶ τοῦ ὄρθρου μόνον τὸ «Ταῖς μυροφόροις».

2. Ἔως τοῦ Σαββάτου τῶν μυροφόρων τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσεται ὁ κανὼν τῶν μυροφόρων «Τὴν Μωσέως ὠδήν» (μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»)· ἐνῶ εἰς τὴν λειτουργίαν ψάλλεται ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον τὸ ἐξῆς· ἦχος β'·

«Τὸ χαῖρε ταῖς μυροφόροις φθεγξάμενος, τὸν θρήνον τῆς προμήτορος Εὐας κατέπαυσας, τῇ ἀναστάσει σου Χριστέ ὁ Θεός· τοῖς ἀποστόλοις δὲ τοῖς σοῖς κηρύττειν ἐπέταξας· ὁ σωτὴρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος».

30. Δευτέρα. Ἰακώβου ἀποστόλου, ἀδελφοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου († 44). Κλήμεντος ὀσίου, Δονάτου ἐπισκόπου Εὐροίας, Ἀγουρῆς νεομάρτυρος τῆς ἐν Πικριδίῳ († 1725).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου μετὰ τῶν ὕμνων τοῦ Πεντηκοσταρίου (Δευτέρα τῶν μυροφ.), εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν ἄνευ εισόδου, εἰς δὲ τὸν ὄρθρον ἄνευ

καταβασιῶν, ἀλλὰ μετὰ μεγάλης δοξολογίας. Ἀπολυτικά εἰς τὸν ἑσπερινὸν καὶ εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἕξις· «Ὁ εὐσχήμων», «Ὅτε κατῆλθες», Δόξα, «Ἀπόστολε ἅγιε Ἰάκωβε, πρόσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεςιν παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν», Καὶ νῦν, «Ταῖς μυροφόροις». Καθίσματα εἰς τὸν ὄρθρον ὡς ἐν τῷ πεντηκοσταρίῳ (Δευτέρας τῶν μυροφ.)· κανόνες, ὁ τῶν μυροφόρων καὶ ὁ τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ' ὥδης τὸ κοντάκιον τῶν μυροφόρων, τὸ μεσώδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου, Δόξα, Καὶ νῦν, κάθισμα τῆς ἑορτῆς οἷον βούλει· ἀφ' ς' κοντάκιον καὶ οἶκος τοῦ ἀποστόλου. Ἄντι καταβασιῶν οἱ 4 εἰρμοὶ τοῦ κανόνος τοῦ Μηναίου εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν, στιχολογοῦμεν δὲ καὶ «Τὴν τιμωτέραν». Ἐξαποστειλάρια τοῦ Μηναίου καὶ τῶν μυροφόρων· εἰς τοὺς αἵνους τὰ προσόμοια τοῦ Μηναίου, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον αὐτῶν, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· δοξολογία μεγάλη, «Ταῖς μυροφόροις».

Εἰς τὴν θ. λειτουργίαν, μετὰ τὴν εἴσοδον, τὰ 3 ἀπολυτικά τῆς ἑορτῆς, εἶτα τὸ τοῦ ἁγίου, κοντάκιον τῆς ἑορτῆς «Τὸ χαῖρε ταῖς μυροφόροις». Προκείμενον 30ῆς Ἀπριλίου· Ἀπόστολος τοῦ ἁγίου, Σαβ. δ' ἔβδ. Πράξ., «Ἐπέβαλεν Ἡρόδης ὁ βασιλεύς» (Πρξ. ιβ' 1-11)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Σαβ. ζ' ἔβδ. Λουκᾶ, «Συγκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα» (Λκ. θ' 1-6)· «Ἄξιον ἔστί»· κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν»· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς «Χριστὸς ἀνέστη» ἅπαξ.